

Geen numerus fixus bij Faculteit der Gezondheidswetenschappen

zevende jaargang, nummer 22
12 februari 1987

FINANCIËLE PROBLEMEN LEIDEN TOT VACATURESTOP

In de gelederen van de Faculteit der Gezondheidswetenschappen is grote ongerustheid ontstaan over een door het faculteitsbestuur ingevoerde vacaturestop, die het gevolg is van ernstige financiële problemen aan de faculteit. Met name de nieuwste afstudeervarianten Biologische Gezondheidskunde en Geestelijke Gezondheidskunde worden onevenredig zwaar getroffen.

De begroting van de Faculteit der Gezondheidswetenschappen (FdGW) vertoont voor 1987 een tekort van 1 miljoen gulden. Een aanzienlijk deel hiervan moet op conto geschreven worden van de tegenvallende studenteninstroom. Omdat zich in het verleden altijd minder studenten hebben ingeschreven dan beraamd, valt de kaderstelling, waarvan de hoogte gekoppeld is aan het aantal studenten, dit jaar drie ton lager uit dan in 1986. Meer studenten leven meer geld op en daarom heeft de faculteit dit jaar voor het eerst de numerus fixus losgelaten. Het instellen van een studentenstop bleek in het verleden altijd remmend te werken op het aantal inschrijvingen. Komend studiejaar hoopt de FdGW nu 375 studenten te plaatsen.

Een tweede oorzaak van de zeer omvangrijke financiële problemen ligt in het feit dat er de afgelopen jaren te royaal is omgesprongen met het toewijzen van tijdelijk ondersteunend personeel aan de vakgroepen in oprichting. Om het begrotingstekort terug te brengen heeft het faculteitsbestuur nu een vacaturestop afgekondigd, zowel voor WP als NWP. In concreto komt het erop neer dat vacatures niet meer automatisch opnieuw worden bezet en dat reeds toegewezen plaatsen later dan gepland ingevuld worden. Ook op de AIO's wordt gekort. Voor 1987 stond een groei met zeven AIO's gepland. Nu komen er maar drie.

De grootste bezuinigingsklappen gaan vallen bij de nieuwste afstudeervarianten, met name bij Geestelijke Gezondheidskunde en Biologische Gezondheidskunde. Een aantal tijdelijke aanstellingen zullen bij deze vakgroepen niet worden verlegd. Volgens de secretaris van de faculteit, Marius Bassie, is dit een voorlopige oplossing.

"In 1987 gaat het er vooral om te overleven. Om de begroting sluitend te krijgen ga je bepaalde voorstellen doen, maar daarmee voer je nog geen beleid. Bepaalde vakgroepen worden inderdaad onevenredig zwaar getroffen. Voor de komende jaren gaan we de belangen van de verschillende vakgroepen afwegen en lijnen uitzetten om tot een betere verdeling te komen. Maar dat wordt een hard gevecht, heel hard." Bassie vindt niet dat de snelle uitbouw van de faculteit in de laatste jaren achteraf wellicht te optimistisch is geweest. Wel is er "iets misgegaan" bij het aanstellen van tijdelijk personeel.

"Het is goed geweest om de nieuwe afstudeerrichtingen zo op te zetten. We hebben er een unieke faculteit door gekregen. Het miljoen tekort is ontstaan omdat er teveel plaatsen zijn vrijgegeven om de nieuwe vakgroepen op te starten. Maar op instellingsniveau was er ook altijd een heleboel niet-realisatie, zodat je alle gaten kon vullen. Nu is dat niet meer zo. Nu moet er echt beleid worden gevoerd." Over de richting van dat toekomstige beleid wil de secretaris alleen kwijt dat er een betere samenwerking moet komen met de medische faculteit.

"We streven ernaar gezondheids-wetenschappen in deze vorm te handhaven, maar verder zijn de plannen nog verschrikkelijk vaag. Er moeten pogingen worden gedaan om samenwerkingsverbanden met geneeskunde te creëren. Dat punt wordt knellender nu de faculteiten in financiële problemen komen te zitten. Want de medische faculteit krijgt over twee jaar dezelfde problemen als wij nu."

Emely Nobis

NWP-PLAN NOG NIET KLAAR

Leo Baars, NWP-er en lid van de fractie "Frontaal" in de raad van de medische faculteit heeft een boze brief geschreven aan het faculteitsbestuur. Hij wil dat het bestuur de commissie die was ingesteld om een NWP-formatieplan te maken eens flink achter de broek zit. Het niet-wetenschappelijk personeel wacht nu al meer dan twee jaar op een volledig beleids- en formatieplan. Tot nu toe zijn alle raamvoorstellen als "onvoldoende" afgewezen door de raad. Baars verwijt de commissie, die bestaat uit de bestuursleden Puck Muller (NWP), Geert Blijham (WP) en bureau-medewerker De la Fontejne, "nalatigheid", onkunde en gebrek aan visie: "Drie weken geleden heb ik de commissie, op

verzoek van de secretaris een door mij uitgewerkt plan compleet cijfermatig ingevuld gegeven. Ook van René Kocken (NWP-raadslid) liggen rekenvoorbeelden bij de commissie. Maar er gebeurt helemaal niets."

De raadsvergadering die vorige week donderdag zou plaats hebben is door de agenda commissie afgelast "bij gebrek aan voldoende punten". Het NWP-plan, dat tijdens die vergadering op tafel zou komen, was nog niet klaar. Als het er volgende vergadering (19 februari) weer niet is, gaan de NWP-ers harde actie ondernemen.

Lucia Geurts

BETALING COLLEGE GELD NIET LANGER GESPREID

Minister Deetman houdt vast aan het in een keer betalen van het collegegeld. Gespreide inning zou 'een gat van tientallen miljoenen' in zijn begroting slaan. Dat antwoordde de bewindsman vorige week op vragen van de universiteiten tijdens de WO-kamer, het overleg van minister en instellingen. Als het aan de minister ligt, zal het gefaseerd laten verzilveren van gewaarborgde cheques, zoals dat onder andere in Utrecht gebeurt, straks niet meer mogelijk zijn. Met ingang van 1 juni 1988 wil Deetman het collegegeld zelf gaan innen. Studenten betalen dan niet langer aan de universiteit,

maar rechtstreeks aan het departement. Alleen studenten die, behalve voor hun basisbeurs, voor een forse lening in aanmerking komen, wil de minister een maandelijkse verrekening met de studietoelage aanbieden. Deetman hield de bezorgde universiteiten voor dat een uitbreiding van deze mogelijkheid niet haalbaar is. De bewindsman toonde zich bereid tot 'technisch overleg', maar waarschuwde dat alleen voorstellen die hem geen geld kosten, bespreekbaar zijn.

Remco Pols/UP

Inhoud

Pagina 3

Jacques Wallage was een van de sprekers op het congres „Universiteit en maatschappelijke betekenis". We beschikten eerder over de tekst, zodat U in dit nummer al zijn visie kunt lezen op de toekomst van het hoger onderwijs.

Organisatie

Resultaatge richten aller afdelingen, verenigt U. Prof. Geert Hofstede geeft het goede voorbeeld. Als deskundige bij uitstek neemt hij enkele uitwassen van de organisatiecultuur in eigen huis op de hak.

Babs in

Babs Havenith studeert geneeskunde in Maastricht, maar wilde ook wel eens elders achter de schermen van de gezondheid zorg kijken. Ze vertrok naar Brazilië en verdiepte zich daar in 'family-plan ning'. Het probleem van de overbevolking wordt in Brazilië niet altijd netjes aangepakt.

Rob VdB

Pagina 7

Mr. R.B. van den Biggelaar, alias Rob, kapitein Rob, Captain Biggles, Big, Biggel of Heer Bommel doet morgen voor het laatst de deur van de voorzitterskamer achter zich dicht. We kijken terug op zijn voorzitterschap met een interview en de meningen van tien heren en een dame, die hem van nabij hebben meegemaakt. Wierook en tranen dus.

En verder

Bommen langs de Maas, Wallage orakelt over onze toekomst, Peter Wattel lucht zijn lachwegen en Eva gaat de goden achterna.

postbus

Ingezonden brieven voor deze rubriek mogen een lengte van maximaal een A4 kantje hebben. De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten of niet te plaatsen.

brief

Vrouwenstudies

'Leuke dingen voor de mensen', noemt de heer Dittrich vrouwenstudies. (Zie Observant nr. 21) 'We moeten kiezen voor een zekere toekomst', zegt hij ook nog. Dat is dus duidelijk! Daar waar emancipatieraden bestaan, daar waar men durft te praten over een Wet Gelijke Behandeling, in datzelfde land durft iemand aan een universiteit te beweren dat alleen een toekomst voor en door mannen belangrijk en gewenst is. Moeten we nu zuchtend onze ogen ten hemel slaan en denken: 'Ach ja, het is nu eenmaal nog steeds Limburg?' Een toekomst vol mannen dus. Toch weer even uitleggen: Met wat voor opleidingen zijn we hier bezig? Wetenschappelijke? Laat me niet lachen: Consequent word je hier aangeleerd om de helft van de mensheid te vergeten. Kijk je voortgangstoets, je blokboek, je bloktoets, je literatuur er maar op na. De onderzoeker is een man, de arts is een man, en meestal ook de directeur, de manager en het hoofd van de afdeling. Is 'De Groot' de auteur van een artikel dat in de onderwijsgroep besproken wordt, dan wordt er altijd van uitgegaan dat dit een man zal zijn. Niemand die je corrigeert. Heeft Sturmans het ergens over sexe-bias in de epidemiologie? Wordt als eis bij het schrijven van een scriptie ooit gesteld dat er niet-sexistische taal gebruikt moet worden? (Op sommige, andere, (echte?) universiteiten wel).

Hoe moeten vrouwelijke studenten (de onzichtbare meerderheid) hier zelf gaan geloven dat ze ook arts worden, beleidsmedewerker, directeur, als ze daar bijna nooit voorbeelden van zien? Hoe moeten ze leren (de mannen en de vrouwen) goed wetenschappelijk onderzoek te verrichten als je niet leert dat het meeste wetenschappelijke onderzoek op welk terrein dan ook, verricht is met de mannelijke waarden en normen als uitgangspunt? Dat uitkomsten (en cijfers) heel vaak zuiver op de mannelijke bevolking zijn gestaafd, waarbij er van wordt uitgegaan dat voor de vrouwen dezelfde waarden en uitkomsten zullen gelden? Ik verwacht meer van 'Made in Maastricht', bij een wereldse term hoort ook een wereldse blik. Vrouwenstudies JUIST als studententrekker! Of blijft de uitspraak van Adrienne Rich (ook al zullen de heren niet weten wie dat is) geldig: 'Objectiviteit is mannelijke subjectiviteit'?

A. Holshuijsen
2 AF

brief

Slakken of mensen

In Observant nr. 20 las ik een artikel over slakken en mensen

door Machteld Roede geschreven. Ik wilde een reactie geven: Als Roede reageert op Simonis vind ik het een eerste vereiste dat zij, zich presenterend als humaan bioloog, dit ook op wetenschappelijke wijze zou moeten proberen te doen. Ik geef hierbij enkele punten van commentaar:

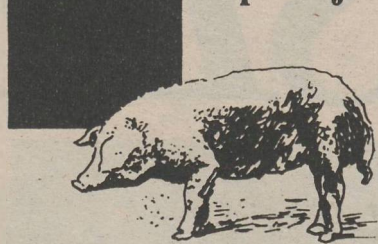
- De literatuur vermelding: Roede valt uitspraken van Simonis aan zonder korrekte bronvermelding. Omdat zij niet het oorspronkelijk geschrift en zelfs geen secundaire literatuur korrekert vermeld, is het voor de lezer moeilijk gemaakt naar behoren te reageren.
- De Bijbel: De Bijbel is niet in één keer geschreven. De laatste geschriften zijn van na Christus. De Bijbel is niet bedoeld als wetenschappelijk boek. Het boek is ook niet tegenwetenschappelijk. De waarde is niet afhankelijk van de ouderdom. Het aangeven van de ouderdom is geen bewijs om de waarde die dit boek heeft voor het menselijk leven te kunnen ontcrachten. N.B. Wetenschap is een onderdeel van het menselijk leven. Betekenis en zingeving aan het menselijk leven via een verantwoorde wetenschapsbeoefening is wel enorm belangrijk, maar omvat nooit het hele leven. Mysteries van het leven worden wel beschreven in de Bijbel.

- Denkfouten: 1. Roede definieert homoseksueel gedrag als 'intiem gedrag met iemand van hetzelfde geslacht'. Op intelligente wijze worden appels en kersen met één peer vergeleken: Een abstractie van de konkrete verzamelingen A en B worden vanuit abstractie B (haar definitie van homoseksueel gedrag) terug gekonkretiseerd op verzameling C. Verzameling A zijn meerdere plantensoorten, B zijn meerdere diersoorten en C is e'en soort: de mens. Hieruit volgt dat hermafroditisme (per individu worden zaad en eicellen gemaakt; seksualiteit bestaat uit zelfbevruchting of contact met een hermafrodite partner) gelijkgesteld wordt met homoseksueel gedrag (dit laatste betekent thans seksueel contact tussen twee mannelijke of twee vrouwelijke individuen). 2. Is het wel zo dat de seksuele varianten van de verschillende planten- en diersoorten bij de soort mens moeten voorkomen. Zonder bewijsvoering noem ik dit het determinisme van de ethologische projectie op de mens. Voortplanting bij de soort mens wordt niet gekenmerkt door b.v. knopvorming of hermafroditisme. Het gaat hierbij niet om afwijkende individuele uitzonderingen binnen de soort.

Bij mijn weten komt er bij dieren alleen homoseksualiteit voor in gevangenschap. Mannetjes en vrouwtjes zoogdieren doen het dan met de eigen sexe, maar zodra ze vermengd worden houdt homoseksueel gedrag weer op. Deze ethologische observaties wil ik niet toepassen op de mens. Het is alleen bedoeld als een aangeven van wat er zich zoal in het dierenrijk voordoet.

- Aanduiding van de Inhoud:

paarljes

Te huur: Nog enkele vernieuwde studentenkamers te huur met alle modern comfort te Kanne-België, op enkele kilometers van de Universiteit. Inl. 09 3212453521

Te koop: Manou zitkamer, compleet: 3-zitsbank, 2 fauteuils, salontafel, wandrek, 5 bijzet/plantentafeltjes. Alles in prima staat. Prijs n.o.t.k. Inlichtingen: 043-631632.

Kardinale vergissing.

Ik moet eerlijk toegeven dat ik de uitspraken van Simonis, zoals deze via krant en het artikel van Roede tot mij gekomen zijn, ook niet begrijp. Daartoe zou ik eerst zijn oorspronkelijke tekst moeten kunnen lezen en misschien zou ik hem om verduidelijking moeten kunnen vragen. Maar de aanduiding kardinale vergissing is niet gerechtvaardigd middels het artikel van Roede. Bij gebrek aan bewijs wordt iemand immers niet schuldig verklaard. De biologische feitenkennis in genoemd artikel vormt nog geen bewijs van een vergissing, ook niet van het tegendeel. Voorlopig trek ik voor mezelf de konklusie dat we nog erg weinig, zowel biologisch psychologisch en theologisch gezien, afweten van de werkelijke betekenis van homoseksualiteit bij de mens, alsmede de betekenis van het verschijnsel voor de samenleving.

Jenny Severijns
St. bernardusstraat 14A
6211 HL Maastricht (studente)

brief

Studiefinanciering

Op slinkse wijze is er weer een nieuwe bezuinigingsmaatregel tegen studenten ingevoerd. Vanaf april worden de studiebeurzen op het einde van de maand uitbetaald. Deetman laat weten dat dit op voorhand al de bedoeling was en dat daarom ook de beurzen van januari t/m maart twee weken te laat zijn overgemaakt. Dit om studenten te laten "wennen" aan de late uitbetalingen. Begrijpt Deetman dan niet dat veel studenten in januari in grote financiële moeilijkheden zijn geraakt en dat dit vanaf april een structureel probleem gaat worden? Immers, op deze manier blijven studenten achter de financiële feiten aanhollen, doordat de vaste lasten wel op tijd betaald moeten worden, maar de beurzen drie tot vier weken later binnenkomen. De staat levert dit een dubbel voordeel op, ten eerste de rente over de te laat uitgekeerde beurzen, ten tweede de door studenten betaalde rente over de (onvermijdelijke) girotekorten. Voor studenten betekent het weer een nieuwe financiële strop.

Marko Ramakers
Maria van Meel
Roland Bal

Te koop aangeboden: Wilterdink e.a.: Medische Virologie, derde herziene druk (1983), prijs f 25,00. Mouton e.a.: Medische Microbiologie, zesde druk (1983), prijs f 30,00. Sobotta/Hammersen: Kleurenatlas voor cytologie, histologie en microscopische anatomie, tweede, geheel herziene druk, prijs f 25,00. Curran and Jones: A colour atlas of gross pathology, tweede herziene uitgave (1982), prijs f 30,00. Curran. Colour atlas of histopathology, tweede herziene uitgave (1982), prijs f 30,00. Zollinger: Pathologische anatomie, vijfde, herziene uitgave (1981), prijs: f 20,00. Mumenthaler: Neurology, tweede, herziene engelse uitgave (1983), prijs: f 25,00. Spierdijk e.a.: Inleiding anesthesiologie (1982), prijs f 20,00. Cost en Mandema (Ed.): Spoedeisende gevallen in de interne kliniek. Vijfde, herziene druk, prijs: f 30,00. Bel na 18.00 uur 's avonds: 614590.

Te koop: Citroën Dyane 6, APK-gekeurd tot febr. '88. Ferrari-rood met radio, trekhaak e.d. Prijs n.o.t.k.: goedkoopste ferrari ooit re-cycled! Tel. 04409-2037.

Kollektief kopen is goedkoper. Inschrijven op HART PC (100% IBM, turbo, 2 diskdr., 640K) max. f 1650,00 ex. of ATARI 1040ST max. f 1830,00 ex., tel. 020-791568.

Te koop: LP's (f 10,00 per stuk, dubbel LP f 15,00), betere pop, klassiek (o.a. J.J. Cale, James Taylor, G. Rafferty, Deep Purple, Flairc, Rachmaninov, Liszt, etc.) LP's in prima staat (gebruikt als master voor opnamen). Anti-statisch en in plastic hoes. Te bevragen tst. 270. Hoofdgebouw (ADP) 2e verdieping, tussen 12.30-13.30 uur.

Ik zoek iemand die een ochtend in de week wil schoonmaken voor een tientje per uur. Tel. 043-251220.

Te koop aangeboden: 1 rood dames skipak, maat 38; 2 heren ski jacks, maat 50 (kleur: grijs/rood); 1 heren ski jack, maat 54 (kleur: blauw); 2 heren ski rennhosen, maat 50 en 52 (kleur: donkerblauw); 1 dames ski rennhose, maat 40 (kleur: donkerblauw). Prijzen nader overeen te komen. Tel. 888109 (Hoofdgebouw).

Te koop aangeboden: 1 apple 2-e computer inclusief uitgebreide software (statistiek, tekstverwerking, grafieken, etc.). Vraagprijs: f 1250,00. 1 Apple 2-c computer inclusief uitgebreide software (zie bovenstaande) en printer. Vraagprijs: f 2000,00. Inlichtingen: 043-862473.

Scripties uittikken! Redelijk tarief. Op IBM-machine. Tel. 043-210937.

Jonge man, 22 jaar, vast werk, zoekt kennismaking met j/j/mm die Jane Roberts (Sethboeken) gelezen hebben. Br.o.nr. A86148.

Te huur gevraagd voor medewerker per 1-4-'87, woning, appartement of etage in Maastricht of omgeving. Tel. (888)412.

Universitair medewerker zoekt dringend appartement of etage in Maastricht tot ca. f 600,-. Tel (888)787

Te koop wegens overkompleet: 2x100 Watt continu Eindversterker, professionele klasse, schitterend apparaat, als nieuw, voor f 550,- (echt te geef!!) Tel: 255142

Te koop: bundels Verplichte Arresten Verbindrecht en Goedrecht voor doctoraalvak Burg. Recht. Inhouds- en Prijsopgave op aanvraag: Postbus 15.025, 3501 BA Utrecht.

Te koop: zwartwit vergroter DURST M 305 zonder lens, i.z.g.s. f 300,-, koffiezetapparaat f 35,-, beide in originele verpakking. Tel: 253889

Te koop: Yamaha XJ 650, bouwjaar 1982, 4 cylinder cardan. Peter 04406-13485

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg, uitgave van de Stichting Maffius Verschijnt wekelijks.

Redactieadres
Tongersestraat 53, kamer 316,
Postbus 616, 6200 MD
Maastricht. Telefoon:
043-888468. (doorkiesnummer)

Stichtingsbestuur
Wim Hermens (voorzitter)
Kees Schröder (penningmeester)
Hans Lensing (secretaris)
Erik de Graaff
Ton Hamelers
(redactieafgevaardigde)
Geertjan Tangelder
Joan Muysken

Redactie
Jacques Herraets
Wammes Bos
Emely Nobis

Redactieleden/medewerkers
Marc Bonten
Walter van Bree
Bart Brouwers
Andre Cremer
Lucia Geurts
Judith Habets
Ton Hamelers
Evelyne de Leeuw
Jan Mokkenstorm
Jannie Ritico

Redactie-assistente
Liesbeth van Hoef

Foto's
Franco Gori
Fotopersburo Widdershoven
Fotopersburo Mellaart

Tekeningen
John Prop
Raph de Haas

Druk
Limburgs Dagblad Heerlen

Advertenties
Advertenties (behalve Paarljes):
Yvonne Stevens, tel. 043-624938,
werkdagen bereikbaar na 18.00
uur, vrijdag de hele dag. Tarieven
op aanvraag.

Paarljes
Paarljes opgeven bij de redactie.
Voor medewerkers en studenten
gratis. Anderen f 7,50.

Mededelingen
Mededelingen voor de
mededelingenpagina's doorgeven
aan Frank Speet, Dienst
Voorlichting, tst 319.

Abonnement
Leden van de universitaire
gemeenschap ontvangen het blad
gratis. Afgestudeerden en andere
belangstellenden kunnen zich
abonneren voor f 25,00 per jaar.

Universitaire Pers
Observant maakt deel uit van het
landelijk samenwerkingsverband
Universitaire Pers, samen met
Valvas (Vrije Universiteit), Delta
(Delft), Univers (Tilburg), Cursor
(Eindhoven), Universiteitsblad
Twente, KU-nieuws (Nijmegen),
Universiteitsblad Utrecht,
Universiteitskrant Groningen en
het Wagenings Universiteitsblad

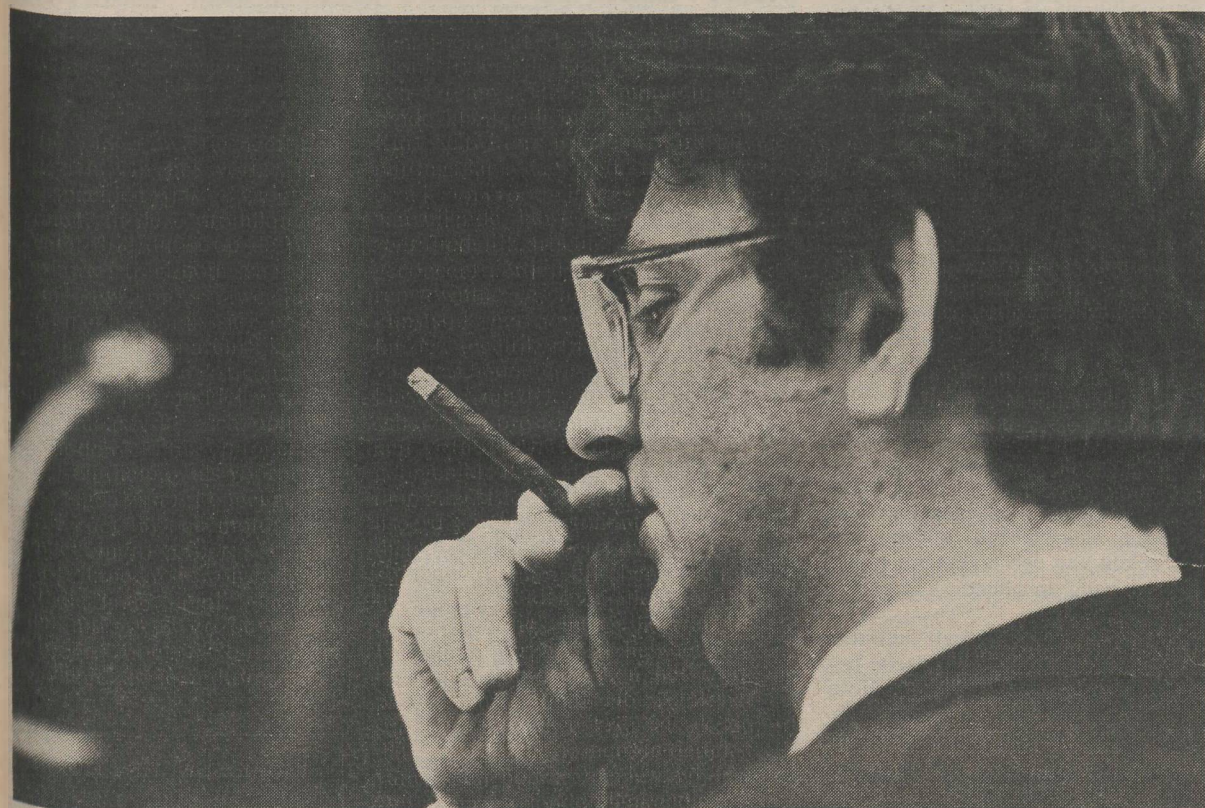
UP-korrespondent: Bert Bakker,
Esther Hageman.

Observant
Walla
UN
BE
PO
Het Tw
Wallag
in zijn
van de
tricht h
congres
schapp
de vier
wordt a
Die kw
alleen
derwijs
reren n
deerde
doende
gebied,
met a
kunnen
tweede
dat in c
markt
seert is
wat aa
met he
HBO,
studiep
voor de
ge. Het
denten
aparte
dig en
ten kun
zen, m
flexibel
ook mc
binding
zoek is
Er zijn

Wallage op lustrumcongres:

UNIVERSITEITEN MOETEN ZICH BEVRIJDEN UIT OMKNELLING VAN DE POLITIEK

Om de grote veranderingen in de komende decennia aan te kunnen moet het wetenschappelijk onderwijs wezenlijk veranderen. De bestuursverhoudingen moeten op de helling. Studenten moeten flexibel kunnen kiezen uit het onderwijsaanbod van HBO en WO, om zich zowel wetenschappelijke als meer praktische vaardigheden eigen te maken. En de tendens die onderzoek en onderwijs uit elkaar speelt, onder meer door de vorming van centers of excellence, moet worden beteugeld.

Wallage: de macht van de bestuurders moet worden vergroot. (foto Klaas Koppe)

Het Tweede Kamerlid drs. Jacques Wallage (PvdA) zei dit vanmorgen in zijn toespraak "Om het bestaan van de kwaliteit", die hij in Maastrecht hield ter gelegenheid van het congres "Universiteit en maatschappelijke betekenis" waarmee de viering van het tweede lustrum wordt afgesloten. Die kwaliteit staat op het spel. Niet alleen het onderzoek, ook het onderwijs moet steeds sterker concurreren met het buitenland. Afgestudeerden moeten niet alleen voldoende kennis hebben van hun vakgebied, maar vooral gezamenlijk met anderen probleemoplossend kunnen werken. Vooral aan dit tweede aspect mankeert het. Omdat in de toekomst ook de arbeidsmarkt steeds verder internationaliseert is het nu de hoogste tijd daar wat aan te doen. Samenwerking met het veel toepassingsgerichter HBO, en een vrijere opbouw van studieprogramma's scheppen daarvoor de voorwaarden, aldus Wallage. Het selecteren van briljante studenten en aan dit top-talent een aparte leerweg te bieden is niet nodig en ook niet wenselijk. Studenten kunnen hun eigen route wel kiezen, mits het onderwijsaanbod zo flexibel en breed is dat die keuze ook mogelijk is. Ook een blijvende binding tussen onderwijs en onderzoek is daarbij noodzakelijk. Er zijn ook andere ontwikkelingen.

Betere deelname

De kennisintensiteit van de produktie neemt sterk toe. Rond het jaar 2000 komen er echter jaarlijks zo'n 15 à 20 procent minder afgestudeerden uit het hoger onderwijs. Om die schaarste te voorkomen is het nodig nu eindelijk meer meisjes en meer arbeiderskinderen dat onderwijs binnen te brengen en er tegelijk voor te zorgen, dat meer eerstejaars uiteindelijk de eindstreep halen. Volgens Wallage ligt de drop out aan onze universiteiten twee maal zo hoog als in vergelijkbare landen. Wallage hoopt en verwacht dat de huidige onderwaardering van de alfa- en gamma-richtingen zal omslaan. De verminderde vraag van de overheid naar afgestudeerden uit die richtingen kan worden gecompenseerd door een groeiende vraag vanuit het bedrijfsleven. Daarvoor moet snel een betere verbinding worden gebracht tussen "informatica, inzicht in besturingsvraagstukken en de theorie in de sociale wetenschappen", resulterend in "liberal arts-achtige opleidingen".

Gouden eieren

Een waarschuwing is echter op zijn plaats. Aan het onderzoek wordt gevraagd om praktische oplossingen voor praktische problemen. We moeten echter niet zo "verslaafd ra-

ken aan de gouden eieren van de wetenschapsproduktie dat wij vergeten de kip te voederen". Wallage bepleit daarom meer geld te stoppen in het fundamenteel onderzoek. Omdat dit het bedrijfsleven ten goede komt moet dat geld worden gezocht in de Wet Investeringsrekening, de WIR, waarmee jaarlijks vier miljard gulden is gemoeid. Voor een passend antwoord op de veranderingen moet ook het universitair bestuur veranderen. De macht van de bestuurders moet worden vergroot ("wie management wil, moet managers ook knopen laten doorhakken"), maar tegelijk moet er een betere democratische controle vanuit de universitaire gemeenschap zijn. De full-time bestuurders van de universiteit moeten voortkomen uit 'het grondvlak van de wetenschapsbeoefening', terwijl in de universiteitsraad veel meer dan thans de faculteiten vertegenwoordigd moeten zijn. De controle op het bestuur wordt dan verricht door de mensen die zorg dragen voor de kwaliteit. "Alleen zo krijgen universiteiten hun gevoel voor richting terug", aldus Wallage.

Kasregister

Over de financiële middelen voor het hoger onderwijs toont het

Onverdraagzaam

In den Nieuwenhof werden kort na ingebruikneming door de juridische faculteit op strategische plaatsen borden aan de muren bevestigd met daarop de mededeling dat water en vuur funest zijn voor dit historische gebouw en dat daarom roken alleen op de begane grond toegestaan is.

Ik herinner mij goed dat ik destijds aankondigde dat ook een dienstbevel mij er niet van zou kunnen weerhouden om op mijn eigen kamer te roken en dat ik een dergelijk bevel desnoods tot voor de ambtenarenrechter zou aanvechten. De vrijheid van zelfverkoling was immers in het geding. Voorts ontging mij waarom water en vuur alleen funest zouden zijn voor de verdiepingen en waarom de platvloers gehuisveste geleerden zich wél in vaatvernuwende nevelen mochten hullen: de gelijkheid van risicofactorbedeling was eveneens in het geding. Ik was destijds voorts van mening dat niet-rokers thuishoorden in goed afgesloten niet-rokerscoupé's en niet op gangen of vergaderzalen van openbare gebouwen, behalve als ze niet zeurden.

Thans terroriseer ik de rokende medemens in menige vergadering met ordevoorstellen, dringende verzoeken en desnoods bedreiging met een stomp voorwerp. Thans ben ik gaarne bereid het dienstbevel te geven om af te zien van rookontwikkeling in aanwezigheid van niet-rokers. Dat ik niettemin niet van ieder respect voor de vrijheid van zelfverkoling ontdaan ben, moge blijken uit mijn bestuurlijke voorstel om in het programma van eisen voor de facultaire huisvesting in de binnenstad een ingebouwde kast van twee bij twee op te nemen ten behoeve van de fascinerende wereld van Peter Stuyvesant. Zonder raam of afzuiging wel te verstaan. Dan hoeft ook slechts één op de drie rokers zijn eigen tabak mee te nemen (bij sigareroikers: één op de vijf; bij pijprokers: één op de acht).

Ook buiten mijn bestuurlijke competentie probeer ik mij de vaatvernuwers en carcinogenen van het lijf te houden. Laatst nog, bij de coiffeur. Een nogal tof type, zich duidelijk al verheugend op het oplopen van de hartslag, trok een buil Javaanse Jongens uit zijn leren jekkertje. Op mijn beleefde verzoek het roken uit te stellen tot hij het gezelschap van niet-rokers verlaten zou hebben, keek hij mij aan alsof ik hem gevraagd zou hebben of ik zijn borstrok van hem mocht kopen. Sprakeloos en vertwijfeld keek hij naar de overige wachtenden, hopen op het verlossende woord dat ik slechts de lokale gek was. De overige klanten deden echter of ze bij het meubilair hoorden. Toen klapte hij zijn mond dicht en begon vervolgens bewegingloos diep na te denken over wat hem nu toch overkomen was. mij zo nu en dan monsterend met een blik waaruit ik afleidde dat hij zich afvroeg of ik behalve gek ook gevaarlijk was. Twee klanten later kwam een Mediterraan type binnen, dat terstond zijn draai begon te vinden. Ik herhaalde mijn verzoek. Na enige Mediterraan-Nederlandse spraakverwarring werd de coiffeur er bij gehaald, die zich geheel onvoorbereid voor de vraag zag gesteld op welke doelgroep hij zich uit marketing-oogpunt moest richten. Het toffe type had inmiddels moed geput uit de met Mediterraan hulp te zijnen gunste gekeerde situatie en begon mij vergenoegd uit te leggen dat ik eigenlijk een ondankbare kinkel was en juist blij zou moeten zijn dat ik geheel gratis mocht meerooken van anderemans duur betaalde tabak. Voorts, zo meende hij tevreden, was ik toch democratisch weggestemd, nietwaar? Nou dan. Ik heb niet getracht uiteen te zetten dat kanker en hartklachten niet begerenswaardiger worden doordat je er niet voor hoeft te betalen en dat mijn gezondheid geen voorwerp van zijn democratische rechten is, maar besloot dat mijn haar eigenlijk helemaal niet zo nodig geknipt hoefde te worden. Roken moet niet mogen.

Peter Wattel

PvdA-kamerlid zich niet optimistisch. De ruimte wordt bepaald door factoren die wij niet kunnen beïnvloeden, zoals het tekort in de Verenigde Staten en de koers van de dollar. Maar de eenzijdige aandacht voor het kasregister is gevaarlijk. In de afgelopen jaren is meer schade aangericht dan financieel noodzakelijk was. De omvang van de bezuinigingen bleef beperkt, aldus Wallage, en aanpassingen in de taken waren absoluut nodig. Maar de universiteiten zijn murw gemaakt en de creativiteit is gedood. Het werkelijke probleem, waardoor universiteiten in de gevarenzo-

ne terecht zijn gekomen, wordt gevormd door een te gering vernieuwend vermogen van de universiteiten, maar ook door het gebrek aan samenhang van de impulsen uit de politiek. De verantwoordelijkheid voor de 'beknelling' van de universiteiten mag echter niet alleen bij minister drs. W.J. Deetman worden gelegd. "Zeker, zijn belangstelling is eenzijdig gericht op bezuinigen en zijn inhoudelijke bijdrage pijnlijk beperkt. Maar een minister is maar tijdelijk".

Bert Bakker/UP

bladeren

Samengesteld door Lucia Geurts

Coenen

In Cursor, het blad van de Technische Universiteit Eindhoven, staat een interview met Jo Coenen, de jonge, veelbelovende architect, die door de Limburgse universiteit is aangetrokken voor de nieuwbouw op Randwijk. Een omstrede opdracht, waar het laatste woord nog niet over is gezegd. In het artikel wordt er nog van uitgegaan dat Coenen de "pracht van een opdracht" definitief op zak heeft. Verder komt Maastricht niet aan de orde. Wel Coenens visie op architectuur, de studie aan en het werk op de TH Eindhoven, waar hij, tot dat hij een eigen architectenbureau begon, een aanstelling had. Enkele citaten: "Je kunt studenten een prachtige plattegrond laten verzinnen die in maat en schaal, licht en kleur en verhouding schitterend is. Je moet er meteen bij vertellen dat er in de buitenwereld de stemmen zijn van commissies, organen, ambtenaren. Architecten ondervinden niets dan moeilijkheden. Als je denkt dat iets meevalt...nooit!" En: "Stilte en rust zijn noodzakelijk voor het gesprek tussen mensen. Nieuwe inzichten ontwikkelen zich bij de gratie van het willen redeneren. In de buitenwereld merk je: er is niet de tijd om te denken, te onderzoeken. Een plaats waar dat nog kan zou de universiteit moeten zijn." En: "Je verdient in dit vak in eerste instantie alleen als je elke rommel bouwt, die gevraagd wordt. Maar je bouwt heel weinig als je je ruggegraat recht houdt. Dat is een voorwaarde voor architectuur." (Cursor)

Geelzucht

Co-assistenten lopen de kans tijdens hun stage akelige ziekten op te lopen. Geelzucht bijvoorbeeld. Vooral als ze nog wat onhandig omgaan met de spuit of het infuus, kunnen ze besmet worden door het bloed van patiënten die dat virus onder de leden hebben. Daarom pleiten medische studenten voor kosteloze vaccinatie van alle co-assistenten. Maar dat is een dure zaak. De kostprijs van een anti-geelzucht-prik is driehonderd gulden. Reden dat steeds meer medische faculteiten de inenting vrijwillig willen maken. Liefhebbers zullen er dan ook zelf voor moeten betalen. "Een stukje eigen verantwoordelijkheid" heet het. Maar niet voor een prikje. In het VU-ziekenhuis, waar inenting niet verplicht is, kwam het in een periode van tien jaar drie keer voor, dat een co-assistent geelzucht opliep. Of de anderen zich allemaal wel hadden laten inenten of handiger waren met spuit en infuus, wordt niet vermeld. (Ad Valvas)

Marktwaarde juristen

De universitaire rechtenstudie sluit totaal niet aan op de wensen van het bedrijfsleven. Ruimte genoeg in de marktsector voor jonge rechtsgeleerden, maar ze moeten wel kort en bondig kunnen formuleren, inzicht hebben in bedrijfseconomie, creatief en flexibel zijn en natuurlijk leiderschap bezitten. Kortom:

het bedrijfsleven zit te wachten op "high-potentials" en die leveren de universiteiten nauwelijks af. Deze onverbloemde kritiek werd gespuut door big bosses uit het bedrijfsleven en de politiek tijdens het symposium "De ondernemende jurist" dat georganiseerd werd door de juristen-vereniging "Status quo". De rekenvaardigheid van de Meesters is ook niet al te best. "Ze kunnen slechts optellen, en dan nog alleen declaraties", aldus professor Dreesman. Hij sloeg studenten in het algemeen niet bijster hoog aan: "Een ontwikkeld mens moet kennis als een concertgebouw hebben. Studenten van nu hebben miezerig georchestreerde kamerorkestjes." Wellicht is het raadzaam als de organiserende vereniging eens begint met haar naam te veranderen. Bijvoorbeeld in "Panta rei". (KUNieuws)

Etnische studies

Vrouwenstudies beginnen zoetjesaan voet aan de grond te krijgen. Dankzij discussies van vrouwen over minderheden, vooral etnische minderheden, is ook daarvoor aandacht in het wetenschappelijk onderwijs gekomen. De Universiteit van Amsterdam hoopt binnenkort het eerste Centrum voor Etnische Studies te hebben. Of ook de Vrije Universiteit daarin zal participeren is nog onduidelijk. Dr. Chris Mullard, die in 1984 door beide universiteiten werd aangesteld als hoogleraar "Onderwijs en Culturele Minderheden" bij de subfaculteit Opvoedkunde, heeft zijn vakgebied uitgebreid naar een multi-disciplinaire aanpak van het racisme-onderzoek. Sinds vorige week is het mogelijk etnische studies als bijvak te volgen. Mullard in zijn inleidingscollege: "Etnische studies gaat over het leven zelf: de manier waarop je danst, huilt, liefhebt. Alles heeft met racisme te maken. Het gaat vooral over macht, machtsrelaties en vervreemding." Mullard vindt, dat de taak van de wetenschap niet ophoudt bij het analyseren van een probleem. Zij moet ook een bijdrage leveren aan de verandering. "Als je alleen verklaren wilt, zit je in het verkeerde college." (Folia)

Ondernemers

Het "achtergestelde" Zuiden zou misschien een voorbeeld kunnen nemen aan het "onderbedeelde" Noorden als het gaat om uitbreiding van de economische activiteit. Vanaf september kunnen studenten in het laatste jaar van hun WO- of HBO-studie een ondernemersopleiding volgen. Voorwaarde is dat ze een concreet ondernemersplan hebben en zich in het Noorden des Lands willen vestigen. De cursus maakt deel uit van het project Nieuw Ondernemerschap en is het resultaat van een samenwerkingsovereenkomst tussen de Groningse Economische Faculteit, diverse Hogescholen en de Kamer van Koophandel Veendam. Als de cursus goed draait, zal de provincie eraan gaan meebetalen. Het Project Nieuw Ondernemerschap is opgezet om mensen, die een onderneming willen starten over de drempel heen te helpen. Tijdens de cursus

werken ze hun plan verder uit, leren voetangels en klemmen te omzeilen en komen in contact met instanties, die voor de financiering kunnen zorgen. De bedoeling is dat de cursisten ook daadwerkelijk hun bedrijf opzetten. Iedere student van het Hoger Onderwijs mag zich inschrijven op de cursus, maar in het startjaar komen niet meer dan twaalf geselecteerden in aanmerking de cursus te volgen. (UK Groningen)

Vrouwen

Positieve Aktie, oftewel voorkeursbehandeling, helpt de situatie van vrouwen in organisaties te verbeteren, vooral als de leiding en ondernemingsraden van die organisaties positief mee willen werken. Dat is het resultaat van een onderzoeksproject, dat in opdracht van het ministerie van Binnenlandse Zaken is uitgevoerd. Geen opzienbarend nieuws. Wel aardig is, dat het project twee praktische publikaties heeft opgeleverd: een handleiding voor de opstelling van streefcijfers (zoveel vrouwen anno -tig) en een draaiboek waarin alle stappen van Positieve Aktie worden beschreven. (U-blad)

Misschien bruikbaar voor de Universiteit van Amsterdam. De uitvoering van het beleid om faculteiten te verplichten een bepaald percentage vrouwen in dienst te hebben, verloopt moeizaam. Het grootste struikelblok schijnt het ontbreken van een algemene regels voor werving en selectie van personeel. (Folia)

In de UK Groningen geeft ombudsvrouw Roos Balje een kritische beoordeling van de uitvoering Nota Emancipatiebeleid, die halfweg is. In 1987 moet het emancipatiebeleid in Groningen door de universiteitsraad geëvalueerd worden. Negen punten bevat de nota. Een daarvan: de voorkeursbehandeling van vrouwen bij werving en selectie. "De indruk bestaat dat nog weinig vrouwen actief benaderd worden, dat in lang niet alle benoemingsadviescommissies een vrouw deelneemt, maar dat desondanks een redelijk percentage vrouwen heeft gesolliciteerd, is opgeroepen en is voorgedragen (28 op de 47 benoemingen)." (UKGroningen)

Tot slot Nijmegen. Daar is als eerste vrouw Madeleen Leyten-de Wijkerslooth de Weerdesteijn voorzitter van het Stichtingsbestuur van de Katholieke Universiteit geworden. Ze vindt het vanzelfsprekend dat vrouwen een dergelijke positie innemen. "We hebben een toenemend aantal vrouwen in hogere functies. Helaas nog onvoldoende. Het aantal vrouwelijke hoogleraren valt me altijd tegen." Of ze daar als voorzitter iets aan gaat doen? "Nee. In Nijmegen regeert het bestuur op afstand." En dat moet zo blijven, vindt Madeleen. Zij hoopt dat faculteiten zelf goed kijken of het mogelijk is vrouwen te benoemen. Ze vindt overigens - en dat heeft even niets met vrouwen speciaal te maken - dat Nijmegen een lesje kan leren van de manier waarop Maastricht wervingscampagnes voor nieuwe studenten opzet. En Maastricht kan dan misschien van Nijmegen iets leren over emancipatiebeleid. (KU Nieuws)

BEDRIJVEN ZIEN UNIVERSITEITEN ALS SLECHTE PARTNERS

De Nederlandse universiteiten zijn voor weinig bedrijven aantrekkelijke partners om mee samen te werken binnen de Europese onderzoeksprogramma's. Dat valt althans op te maken uit de opmerkingen van een viertal vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven, die maandag 26 januari in de Tweede Kamer hun zegje mochten doen over het Europees technologiebeleid.

Tijdens de hoorzitting over de Europese programma's - zoals ESPRIT (informatietechnologie), BRITE (informatica-toepassingen) en RACE (telecommunicatie) - stelde woordvoerder Van den Oetelaar van het staatsbedrijf DSM het functioneren van de universiteiten het scherpst aan de kaak. Zij doen aan navelstaren en zijn blijven steken in de jaren zeventig, zo was zijn mening. De universiteiten zijn te terughoudend met het verbod op publicatie van verricht onderzoek, en willen evenmin afstand doen van de eigendomsrechten. Dat maakt bedrijven huiverig om met ze in zee te gaan, aldus Van den Oetelaar, die eraan toevoegde dat DSM momenteel goede zaken doet met de Universiteit van Manchester in Engeland. Hij werd bijgevallen door woordvoerders van twee kleinere bedrijven, het softwarehuis Interprogram, en Hauzer Technocoating. Wordvoerder Feltrop van Hauzer bleek de gezochte expertise op het gebied van materialen niet in Nederland te kunnen vinden en was daarom uitgeweken naar Duitsland. Hij noemde de instellingen 'weinig flexibel'. Zij zouden alleen bereid zijn om mee te werken wanneer het betreffende onderzoek al binnen de eigen programma's past. Ook zeggeman Enterman van het Europees liaison-bureau, een soort contactpunt tussen bedrijven en Europa, onderschreef de kritiek. "Als men zegt: die en die instelling of faculteit

is actief, dan blijkt het vaak maar om een enkele vakgroep te gaan". Alleen directeur Kamstra van Courseware Europe bleek goede contacten te hebben met de wetenschappers van de Universiteit van Amsterdam, "maar dat is omdat ik er zelf heb gestudeerd", zo voegde hij er aan toe. Over de invulling van het Europees technologiebeleid voor de komende jaren wordt momenteel in Brussel onderhandeld. Op de hoorzitting werd onder meer door Philips-vertegenwoordiger Ledebouer aangedrongen op een positieve houding van Nederland daarbij. Ons land heeft zich in de onderhandelingen niet enthousiast getoond voor een uitbreiding van het Europees beleid en staat daarmee op een lijn met de grote landen, die menen het zelf wel te kunnen. Nederland is daar echter te klein voor en heeft er als 'netto-ontvanger' bovendien belang bij dat er zo veel mogelijk Europees onderzoek wordt gedaan, zo luidde de boodschap. Volgens Ledebouer hebben Nederlandse wetenschappers toegang tot 25 procent van de resultaten van dit onderzoek, terwijl we maar 5 procent aan de EG bijdragen. Ook zou het onderzoek in internationaal verband voor het bedrijfsleven drie keer zo gunstig uitpakken als onderzoek op nationaal niveau.

Bert Bakker/UP

Studentenhuis „In de Fortuyn”

Boschstraat 97, links van de St. Matthiaskerk.

- * Aldaar zijn gevestigd het **R.K. Studentenpastoraat Maastricht** en de **R.K. Studentenvereniging Servatius**. Telefoon 043-211126. Secretariaat open: 9.30-12.30 uur.
- * In het studentenhuis zijn ingericht: een grote **conversatiezaal** met o.a. bar, TV en piano, een ruime **leeszaal-bibliotheek** (ook open voor vrije studie), een **kapel** voor meditatie en kleinere **ruimten** voor gespreksgroepen.
- * Het Studentenhuis biedt graag de **gehele dag gastvrijheid** aan alle studenten van Universiteit en HBO-instellingen, ongeacht hun levensovertuiging.
- * Elke zondagmorgen om 10.30 uur en donderdagavond om 19.30 uur is er een **Eucharistieviering** voor studenten. De studentenpastor is de gehele week bereikbaar voor persoonlijke gesprekken.

Het Studentenhuis „In de Fortuyn” is een open huis

Ombu voor z weten

CO VO VR

Volgens Doorn... wordt het wetensch... taire be... ten aan t... ment he... rol gekre... aldus Va... tuatie w... heid van... getast... noemt h... waardeli...

DE

Onlangs onderzoo... sloten n... organisa... den op v... turen va... van de c... verschill... resultaat... malistische... len waar... nisaties... meest "i... ties vone... ten dat... - men ni... de situat... - mense... - elke... vertegen... - doel er... iedereen... - afdelir... van het... Bij de n... nisaties l... antwoor... - risico... vermede... - men sf... lijk in... elke da...

Ombudsman voorgesteld
voor zwakke
wetenschapper

COMITÉ OP DE BRES VOOR ACADEMISCHE VRIJHEID

Een vijftigtal universitaire onderzoekers, onder wie verschillende hoogleraren, heeft zich verenigd in het 'Comité Verdediging Academische Vrijheid'. Het comité wil de 'vrije beoefening van wetenschap handhaven', en de 'universitaire autonomie versterken'. Dat blijkt uit het actieprogramma dat het comité woensdag 4 februari presenteerde. In mei wil het Comité een conferentie organiseren, waar de operatie Krimp en Groei geëvalueerd moet worden. Ook wil het Comité de mogelijkheid tot een Universitaire Ombudsman bekijken, die de - volgens het Comité zwakke - positie van wetenschapsbeoefenaren in tijden van reorganisaties sterker zou moeten maken.

Volgens prof. dr. J.A.A. van Doorn, een van de bestuursleden, wordt het met name hoog tijd dat wetenschapsbeoefenaren zelf weer het roer overnemen in het universitaire beleid. Te lang is dat overgelaten aan bestuurders, en het departement heeft een te zeer dominante rol gekregen. Gaandeweg heeft dat, aldus Van Doorn, geleid tot een situatie waarin de academische vrijheid van de onderzoeker raakt aangetast. Als voorbeeld daarvan noemt hij het instituut der Voorwaardelijke Financiering, dat -

door de eis dat tenminste vijf onderzoekers een unit vormen - kleine maar hoogwaardige onderzoekseenheden benadeelt. En ook de regeling van het auteursrecht in de nieuwe RRWO (Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs) vormt in Van Doorns ogen een aantasting van de academische vrijheid. Wanneer het auteursrecht niet langer zou berusten bij de schrijver van een wetenschappelijk artikel maar bij diens werkgever, zou de deur op een kier gezet worden voor censuur, zo vrezen Van

Doorn en het Comité. Ook de ingrepen van de operatie 'Krimp en Groei' zijn hen een doorn in het oog.

Geen bedreigde straatvechters

Het Comité vloeit voort uit een initiatief dat drie Rotterdamse (Van Doorn, Breman en Van Schendelen) en een Leidse hoogleraar (Schuyt) in december namen. Zij organiseerden het congres 'De Bedreigde Universiteit', dat enige publiciteit verwierf toen minister drs. W.J. Deetman persie uitroefde om er als spreker aanwezig te zijn. Deetman verweet de organisatie 'een straatvechtersmentaliteit' door dat aanvankelijk te weigeren. In die atmosfeer hoopt het Comité in de toekomst niet meer te opereren.

Kamertjes in Zoetermeer

Evenmin wil het Comité in de toekomst werken vanuit het zelfbeeld dat men bedreigd wordt. Van Doorn: "We willen toe naar een situatie waarin universiteiten over eigen fondsen beschikken, van waaruit hun bestuurders betaald worden, en waar het de wetenschapsbeoefenaren zelf zijn die bepalen wat er wel en wat er niet gebeurt. Twintig jaar geleden werd het universitaire beleid achter gesloten deuren gemaakt door curatoren. Tegenwoordig wordt het universitaire beleid achter gesloten deuren gemaakt in kamertjes te Zoetermeer. Wij willen dat weer terugdraaien."

Esther Hageman/UP

BRIEF SER TECHNOLOGIEBELEID

Het Nederlandse technologiebeleid dreigt zich te eenzijdig te richten op bestuurlijke en financiële structuren; de inhoudelijke afweging van onderzoeksthema's blijft daardoor te zeer buiten het blikveld. Deze mening heeft de Sociaal Economische Raad (SER) eind januari meegegeven aan de commissie-Dekker die de regering moet adviseren over het technologiebeleid. De "Tijdelijke Adviescommissie inzake het Technologiebeleid" is al in september ingesteld. Maar door ziekte van voorzitter dr. W. Dekker is het werk nog niet erg opgeschoten. Pas nu komt de commissie een beetje op gang. Zij moet de regering ondermeer adviseren over een op te richten Technologie-Instituut dat, tamelijk losstaand van de overheid, de coördinatie van de technologische research zou moeten verzorgen. Ook over andere beleidszaken gaat de commissie zich buigen, zoals innovatiestimulering bij bedrijven, het aankoopbeleid en de relatie tussen innovatie en scholing. In de discussie over TNO en de grote technologische instituten lag tot nu toe een zwaar accent op bestuurlijke en financiële aspecten. Niet onbelangrijk, als men weet dat instituten als het Waterlooplekundig Lab voor met een structureel tekort van vele miljoenen kampen. De regering wil deze situatie saneren en tegelijk voorkomen dat er opnieuw zulke tekorten zouden ontstaan.

Volgens de SER dreigt bij dit alles de inhoudelijke dimensie van het technologisch onderzoek echter een beetje vergeten te worden. Zo zouden sommige TNO-instituten wellicht wat afgedwaald zijn van hun oorspronkelijke doelstelling en het zou schorten aan een goede taakverdeling en samenwerking met andere onderzoeksinstituten, waaronder ook de universiteiten. Om dit alles te verbeteren zou er een betere coördinatie van het technologisch onderzoek nodig zijn. De raad meent dat de 'doelsubsidies' van de diverse departementen op zichzelf nog geen garantie bieden voor zulke coördinatie. Want tussen de departementen vindt nauwelijks intersectoriële afweging en afstemming plaats. En als men dan toch de overheidsgefinancierde technologische research gaat saneren, waarom deze operatie dan niet ook te combineren met een betere inhoudelijke prioriteitstelling, zo redeneert de SER. Wat de SER betreft zou vooral betere afstemming op de behoeften van het bedrijfsleven van belang zijn. In dat verband herinnert de raad tenslotte aan een eerder gedaan advies: als ministeries hun subsidie mede laten afhangen van het succes van een instituut bij het verwerven van 'andere' contracten, zou dat de instituten stimuleren om zich meer op de markt te richten.

Frank Steenkamp/UP

DE ORGANISATIECULTUUR VAN DE RL

Ingezonden bijdrage van prof. Geert Hofstede

Onlangs hebben we (een team van onderzoekers) een veldstudie afgesloten naar de cultuur van twintig organisaties. Doel was, uit te vinden op welke punten de twintig culturen van elkaar verschilden. Een van de dimensies waarop markante verschillen optraden noemden we "resultaatgericht" tegenover "formalistisch": twee tegengestelde polen waartussen wij alle twintig organisaties konden plaatsen. In de meest "resultaatgerichte" organisaties vonden de mensen die er werkten dat: - men niet bang was voor onbekende situaties - mensen zich meestal inspanden - elke dag een nieuwe uitdaging - vertegenwoordigde - doel en belang van het werk voor iedereen duidelijk waren - afdelingen zich in dienst stelden van het geheel. Bij de meest "formalistische" organisaties kregen we de tegengestelde antwoorden: - risico's worden zoveel mogelijk vermeden - men spande zich zo weinig mogelijk in - elke dag was zo'n beetje hetzelfde

- mensen vroegen zich af waartoe hun werk diende - afdelingen gedroegen zich als koninkrijkes. Kort samengevat, werkten de mensen in de resultaatgerichte organisaties met een duidelijk doel; in de formalistische organisaties waren de middelen tot doel geworden. Onder onze twintig organisaties zaten zowel overheidsdiensten als particuliere bedrijven, maar er was geen enkel verband tussen eigendom en resultaatgerichtheid. De meest ritualistische organisatie was een deel van een zeer modern technologisch geavanceerd bedrijf; één van de overheidsdiensten behoort tot de top-5 aan de resultaatgerichte kant. Geen aanleiding om minister Van Dijk gelijk te geven, die aan het begin van zijn onfortuinlijk onderbroken ambtsperiode een aantal uitspraken over "de ambtenaar" deed die aan de formalistische pool van onze dimensie ontleend hadden kunnen zijn. Als je met zoiets bezig bent - we hebben met alle twintig deelnemende organisaties uitgebreid hun resultaten besproken - vraag je je wel eens af hoe nu je eigen organisatie

op deze schaal zou scoren. Waar zetten we de Rijksuniversiteit Limburg, of moeten we wat dit betreft verschillende faculteiten en bureaus onderscheiden? Waar zouden we willen dat de RL scoort? Ik werk liever in een resultaatgerichte dan in een formalistische organisatie en ik denk dat dit voor de meesten van ons zo zal zijn. Vergeleken met andere universiteiten hebben we wat dit betreft een aantal dingen méé. We zijn relatief klein, overzichtelijk, nieuw en in opbouw, en ver van Den Haag. We zouden onder de Nederlandse universiteiten de meest resultaatgerichte kunnen zijn. Misschien zijn we dat ook wel - maar laten we zien dat we het blijven. Twee recente ervaringen. (1) Ik kreeg bezoek van de decaan van een Belgische zusterfaculteit. De portier van het Jezuietenklooster belde dat hij er was en ik liep naar beneden om hem op te halen. Hij bleek met de auto gekomen te zijn, stond voor de deur geparkeerd, en vroeg of ik hem een parkeerplaats kon wijzen. Ik ging met hem naar buiten, liep vooruit, en hij

reed achter me aan naar het parkeerterrein. Bij de slagboom vertelde ik in de praatpaal wie ik was en dat ik voor een buitenlandse gast een parkeerplaats zocht (er was plaats). Een vrouwenstem zei dat dit niet kon en dat alleen meneer xyz op het hoofdkantoor daarover beslissen kon. Met mijn Belgische collega in zijn auto achter me, heb ik vijf minuten voor aap bij die paal staan argumenteren; tenslotte is hij achteruit teruggedreden, en heb ik hem een paar kwartjes geleend voor een parkeermeter op straat. Zijn bezoek, tussen haakjes, ging over een van de samenwerkingsprojecten waarmee onze faculteit zich in de toekomst wil profileren. (2) Ik kreeg een formulier met het verzoek, mijn wetenschappelijk werk in 1986 te beschrijven voor het Wetenschappelijk Rapport; met de meeste spoed in te leveren bij een bepaalde medewerkster. Ik heb me er gehoorzaam aan gezet. Ik heb alle verlangde gegevens opgezocht en in de juiste volgorde op drie aparte blaadjes papier geschreven. Twee weken later, na het verstrijken van de opgegeven termijn, kreeg ik de blaadjes terug in mijn postbak met drie formulieren en de boodschap of ik de formulieren maar wilde invullen. Ik heb dit geweigerd - ik kan niet inzien welk belang het heeft of informatie die in een wetenschappelijk verslag moet op een formulier staat of op een los blaadje.

Wat de beide incidenten gemeen hebben is dat ik de eigenaresse van de stem in het eerste geval en van de formulieren in het tweede geval niet in persoon te zien heb gekregen - bang voor onbekende situaties? Daardoor krijgen beide verhalen iets Kafka-achtigs. Begrijpt U me wel, dames, dit is geen aanval op U persoonlijk, maar op het systeem dat U vertegenwoordigt, waartoe behoren Uw chef en Uw collega's en de chef van Uw chef en ik ook en mijn collega's, als we dit soort flauwekul zo maar accepteren - een systeem, waarvan U bezigt bent zelf het slachtoffer te worden. Ik dacht dat we met de cultuur van de RL die kant niet op moeten - dat iedereen die er werkt een beetje het doel in het oog moet kunnen houden waarvoor we hier allemaal zijn als universiteit en de middelen niet tot doel moet maken.

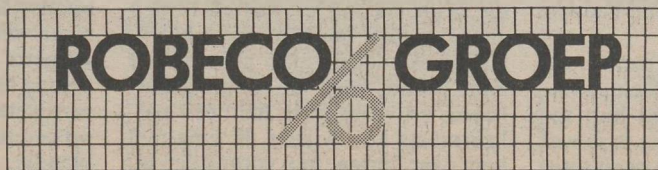
Een manier om dat te bereiken is het gebruik van de kolommen van de Observant. Resultaatgerichten aller afdelingen verenigt U - ge hebt niets andere te verliezen dan Uw formalistische ketenen. Als U Kafka-achtige ervaringen aan onze universiteit opdoet van de bovengenoemde soort, schrijf erover - stel ze in deze kolommen aan de kaak. Om met plezier te kunnen blijven werken.

Geert Hofstede

ROBECO PRIJS '87

In 1985 heeft de Robeco Groep de Robeco Prijs ingesteld. Jaarlijks worden prijzen beschikbaar gesteld voor artikelen over Sparen of Beleggen, geschreven door studenten in het economisch, administratief en commercieel onderwijs. De eerste prijs bedraagt f 10.000,-; de tweede f 5.000,- en de derde prijs f 2.500,-. De artikelen dienen minimaal 2.000 en maximaal 6.000 woorden te omvatten. Inzendingen dienen uiterlijk 31 augustus 1987

in het bezit te zijn van de Robeco Groep. De jury bestaat uit: Dr J. Zijlstra, oud-president van De Nederlandsche Bank, thans onder meer lid van de Raad van Commissarissen van de Robeco Groep. Prof. Dr A.I. Diepenhorst,

oud-hoogleraar financiering en belegging aan de Erasmus Universiteit te Rotterdam. Prof. Dr W. Eizenga, hoogleraar staats-huishoudkunde en statistiek aan de Rijksuniversiteit te Leiden. Secretaris van de jury is Dr J.J. van Duijn, directeur research Robeco Groep. Reglement en aanmeldingsformulier rechtstreeks te bevragen bij Robeco Groep, Heer Bokelweg 133, 3032 AD Rotterdam. Tel. 010 - 4 65 07 11 (Mevrouw E.E.R. Heyster)

Geboortebeperking in Brazilië

STERILISATIE 'BESTE' VOORBEHOEDSMIDDEL VOOR ARME VROUW

Deze week is de Maastrichtse studente Babs Havenith aan haar co-schappen begonnen, drie weken na haar terugkeer uit Brazilië. Daar maakte ze kennis met een gezondheidssysteem, waarin de kwaliteit van de zorg wordt bepaald door de dikte van de portemonnee en waarin de nieuwste anti-conceptiemiddelen getest worden op meisjes van dertien jaar.

"Grote gezinnen zijn in Brazilië niet uitzonderlijk." (foto Babs Havenith)

Toen ze ruim een half jaar geleden naar Brazilië afreisde sprak Babs Havenith nog geen Portugees. De eerste maanden heeft ze rondgelopen in het ziekenhuis van Diamantina, waar haar neef cardioloog is, om de taal te leren en thuis te raken in het onbekende gezondheidssysteem. Babs: "De gezondheidszorg kun je indelen in drie groepen. Mensen die geld genoeg hebben gaan naar een privé-praktijk of een privé-ziekenhuis. Daar krijg je echt een uitstekende zorg. Mensen met een minimuminkomen kunnen het ziekenfonds betalen. Dat is een staatsvoorziening, met eigen ziekenhuizen en gebouwen waar artsen sprekkuur houden. Daar is de zorg van veel mindere kwaliteit omdat er weinig geld is. De bedden zijn slecht en de naalden zijn zo bot dat je de spuit er echt moet inwrikken. Voor de mensen die het ziekenfonds niet eens kunnen betalen zijn er de gezondheidscentra, betaald door overheid en gemeente. In zo'n centrum zit een gynaecoloog, een kinderarts, een tandarts en een internist. Allemaal mensen die zich na hun opleiding een jaar gespecialiseerd hebben. Bij die gezondheidscentra staan elke dag rijen mensen te wachten totdat ze aan de

beurt zijn. Het is gratis maar superslecht."

SOS Corpo

Voor haar vertrek naar Brazilië had Babs contact gezocht met SOS Corpo, een vrouwengezondheidsgroep uit Recife, die zich onder andere bezig houdt met het adviseren van de overheid inzake family-planning ofwel geboortebeperking. Babs raakte bij dit onderwerp betrokken toen ze een scriptie schreef in het kader van een keuzeblok 'Gezondheidszorg en Ontwikkelingslanden'. Voor SOS Corpo heeft ze onderzoek gedaan naar de kennis over en de houding van gynaecologen ten aanzien van family-planning. Gynaecologen zijn op dat terrein in Brazilië oppermachtig. Voor alles wat te maken heeft met de reproductieve functies -dus ook voor advies inzake voorbehoedsmiddelen- moeten vrouwen naar de gynaecoloog. Tijdens de gesprekken die Babs met zeventien artsen voerde, bleek hun voorschrijfgedrag nogal willekeurig en bevooroordeeld te zijn. Babs: "Artsen hebben één geliefd middel, dat ze dan ook in bijna alle gevallen voorschrijven. Als een arts, meestal een man, tegen een

vrouw die niet kan lezen en schrijven, zegt dat hem de pil of juist het spiraaltje het beste lijkt, dan neemt die vrouw dat aan. Artsen staan in Brazilië nog echt op een voetstuk. Bij elke apotheek kun je weliswaar de pil kopen, ook zonder recept. Maar veel vrouwen zijn analfabeet en kunnen niet eens de gebruiksaanwijzing lezen. Dus die nemen één pil voordat ze gaan vrijen of juist daarna. Maar als je goede voorlichting zou geven waren die problemen er niet. De artsen beseffen niet dat hun eigen informatie gebrekkig is." Artsen blijken vooral sterilisatie heel geschikt te vinden voor arme vrouwen, "omdat die toch niet begrijpen hoe ze andere middelen moeten gebruiken". Het is dan ook het meest gebruikte 'voorbehoedsmiddel'. De ingreep is officieel verboden, maar toch is in Brazilië dertig procent van de vrouwen in de vruchtbare leeftijd gesteriliseerd. Babs: "Vrouwen van 22 jaar hebben vaak al drie keizersnedes achter de rug, en dat geeft dan de medische indicatie die vereist is voor een sterilisatie. Dertig procent van alle bevallingen vindt plaats door middel van keizersnedes. In het verleden leverde dat de ziekenhuizen

meer geld op. Die regeling is nu door de ziekenfondsen afgeschaft, maar een keizersnede betekent altijd nog meer ligdagen en dus meer geld. Voor vrouwen is er vaak ook geen alternatief voor sterilisatie. In Diamantina bijvoorbeeld schrijven artsen geen pil voor. Pilcontrole vinden ze teveel werk en het levert weinig geld op. In het noordoosten van het land, dat is de armste streek, wordt heel actief gelobbyd voor sterilisatie. Ten tijde van de verkiezingscampagne bood een senator gratis sterilisatie aan tegen een bepaald aantal stemmen. Terwijl sterilisatie bij de wet verboden is en stemmen afkopen ook. Toch gebeurde het. Dat kan dus in Brazilië."

Norplant

In de derde wereld heeft het indammen van de overbevolking grote prioriteit. In Maart gaat er in Brazilië -in de proefregio Recife- een officieel 'family-planning program' van start. Een actieve aanpak van het probleem. Babs: "In Brazilië is er een groot verschil tussen arm en rijk. In de arme bevolkingsgroepen is een gezin met zestien kinderen niet uitzonderlijk. Kinderen verdienen zichzelf meer dan terug door te werken als schoenpoetser, plastic-zakverkooper of bedelaar. Veel kinderen hebben is daarom vaak gunstiger dan weinig kinderen. Maar voor de relatief kleine middenklasse, waartoe ook de gynaecologen behoren, zijn die grote gezinnen heel bedreigend, de bedreiging van de massa. Door geboortebeperking hopen ze het aantal straatkinderen en -als gevolg daarvan- de criminaliteit, terug te dringen. Maar je kunt dat geld ook in scholing van de bevolking stoppen, zodat mensen 'beter' werk kunnen krijgen en niet meer zoveel kinderen nodig hebben. Het is bekend dat in landen waar vrouwen een betere opleiding gehad hebben het kindertal kleiner is dan in landen waar dat niet het geval is.

Valentijn

Niks no-nonsense mentaliteit, niks tijdgeest van mes-op-de-keel. Zoals een Limbo vastzit aan zijn zachte zangerigheid, zo blijft ik getekend door de zoete sfeer uit de jaren zestig toen mijn geest nog kneedbaar was. Dus blijf ik tegen de R.L.-klippen op streven naar lief-zijn-voor-elkaar.

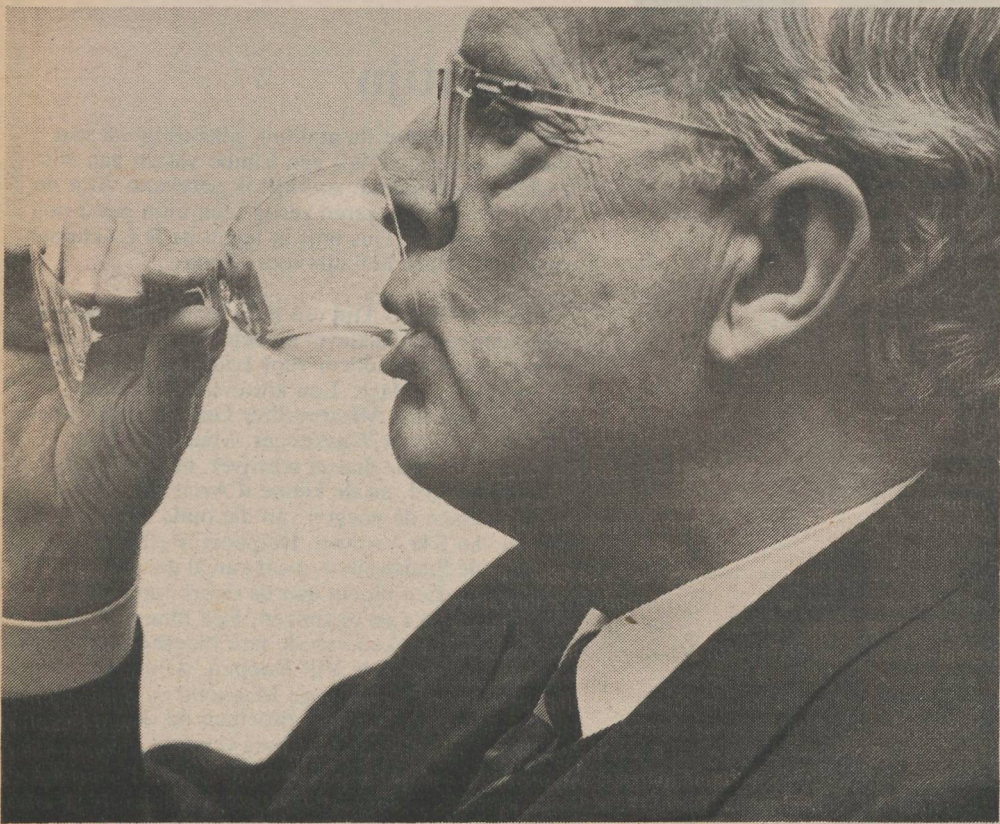
Midden februari. Tijd om mijn mand te vullen met bloemen en geluksklaver en een stadsronde te doen. Eerst van al een bloem voor Lady Sterre met haar Mona Lisa glimlach. Een klavertje achter het bronzen oor van Mestreechter Geis, de in stukken uiteen geschoven Wijckenaar, Minckelers, de kinderen rond de dialect schrijver, het ezeltje en het Thermenpaard, en de kleine d'Artagnan. Een bloem tussen de voegen van die oude stenen. Niet alleen van S'le Vrouwe, Helpoort, Pesthuis, De Bogen, de Stadswallen, maar van al die muren in de oude stad. Een bloem aan de deurknop van kroegen, café's en eethuizen. Een bloem tussen de nu nog kale takken van de tere bloesem bomen in het stadspark bij de Vijf Koppen, de imponerende beuken en de metershoge Magnolia en Katalpa langs de Bisschopsingel. Bloemen op de watermolens, zo geheimzinnig verstopt, in het water van de maar voortijlende Jeker, en tussen de meeuwen op de brug van Sint Servatius. Wat een heerlijkheid om in zo'n stad jong en student te kunnen zijn....

Ook maar een klavertje in het postvak van alle eerste jaars die zo dapper trachten te passen in het keurslijf van Het Maastrichtse Systeem. Soms nog meer een carnavalspak. Maar wat wil je als de Alma Mater nog maar in haar 1 x 11e jaar is. Hoe dan ook, voor wie het maar wil: Happy Valentine!

Machteld Roede

Toegang tot goede en veilige voorbehoedsmiddelen en goede voorlichting is het nastreven waard, maar van bovenaf opgelegde programma's om de bevolking te beperken zijn dan overbodig." In het kader van het overheidsstreven naar geboortebeperking wordt in Brazilië veel onderzoek gedaan naar de werking nieuwe anti-conceptiemiddelen. Ook hierbij hebben gynaecologen een flinke vinger in de pap. Babs: "Een van de nieuwste voorbehoedsmiddelen is Norplant. Dat zijn 5 capsules waar progestageen in zit. Er wordt bij vrouwen een sneetje in de arm gemaakt, de capsules worden ingeplant en daarna wordt de huid weer dichtgenaaid. Het middel werkt tot en met het vijfde jaar absoluut safe. Norplant is ontwikkeld in de laboratoria van de Population Council, dat is een organisatie van de World Health Organisation in New York. Vervolgens is het op kleine groepen vrouwen in Equador, Indonesië, Tailand en India getest. Daarna, toen dat redelijk leek te lopen, is er ook in Brazilië een groot onderzoeksprogramma gekomen, opgezet door artsen van diverse universiteiten. Die kregen van de overheid toestemming om het middel in te planten bij 2000 vrouwen. Ze hebben het echter ingeplant bij 3500 vrouwen en zijn daarbij verder heel onethisch te werk gegaan. Er lopen meisjes van dertien rond met dat middel. Norplant bleek achteraf ook nogal wat bijwerkingen te hebben, zoals hoofdpijn en vermeerdering van de menstruatie of het weg-blijven daarvan, maar die klachten werden door de artsen niet serieus genomen. Er werd bijvoorbeeld gezegd dat iedereen weleens hoofdpijn heeft. Nu is Norplant door de overheid verboden, maar dit soort ontwikkelingen vinden er plaats in de wereld en daar moet meer over bekend worden."

Emely Nobis

Van den Biggelaar ziet om in tevredenheid

„ALS WE OOK NOG EEN AFWIJKEND STELSEL VAN GEZONDHEIDSZORG HADDEN WILLEN CREËREN, WAREN WE STUKGELOPEN”

Het is volbracht. Na tien jaar trouwe dienst verlaat de voorzitter zijn post. Twee en een halve termijn heeft hij achter de rug. Een reden, dachten wij, om hem iets meer kolomruimte te gunnen dan een gewone sterveling. Er volgde dus een lang gesprek. Stof genoeg. Zelfs degene die mr. Rob van den Biggelaar slechts oppervlakkig kent zal zich er niet over verbazen dat het interview ondanks de ruime afspraak wat uitliep. En het ging deze keer niet eens over zijn wapenfeiten; die zijn in de regionale pers al breed uitgemeten. We konden er niet helemaal omheen: als wij er niet naar vroegen bracht hij ze zelf wel ter sprake. Maar toch bleven de heldendaden wat op de achtergrond. Aan de orde kwamen vooral de ideeën van de man die tien jaar lang een stempel op deze universiteit heeft gedrukt.

“Nee, zo'n ding kun je nog niet gezien hebben: het is pas klaar en ik ben de eerste die het draagt”. Van den Biggelaar haalt de nieuwste gadget uit de afdeling RL-promotie van zijn stropdas om het beter te laten zien. Een dasspeld, waarbij aan het kettinkje een zilveren RL-vignet ter grootte van een stuiver is gehangen.

“Van wie kwam nu weer het idee om zo iets te maken?”

Een glimlach: “Van wie denk je?”

“Dit is nou een aardigheidje, dat gaan we aan gasten geven, of aan de minister als hij eens hier is.”

PR-gevoelig, dat is wel het minste wat van Van den Biggelaar gezegd kan worden. In zijn ambtsperiode heeft hij zijn best gedaan om een meer bedrijfsmatige aanpak in de universiteit te introduceren. En, met de landelijke wind in de rug, is dat de laatste jaren wonderwel gelukt. “Toen ik hier kwam, in 1977, heb ik geprobeerd om een afdeling marketing op te richten. Nou, alleen het woord al deed

bij veel mensen de rillingen over de rug lopen. En dan moet je nu eens kijken: we doen nu aan marketing, aan adverteren, contractresearch en dito onderwijs, we denken na over privatisering van een kantine of een AV-dienst. Dat zijn toch allemaal zaken die in tien jaar tijd radicaal veranderd zijn. Ik kwam uit het bedrijfsleven, en daar is zo'n benadering natuurlijk heel gewoon”.

Uitgever

Voor zijn komst naar de RL zat VdB, zoals we hem kortheidshalve maar zullen noemen, in het uitgeversvak. Hij was directeur van uitgeverij Diligentia, die vooral vakbladen op de markt bracht. Samen met drie van zijn vijf broers runde hij al ruim 25 jaar de Van den Biggelaar Holding, waarin naast de uitgeverij nog vier andere bedrijven op het gebied van de gedrukte media waren ondergebracht. In 1975 werden de drukkerij Siegfried en uitgeverij Diligentia uit de holding gelicht en over-

genomen door het uitgeverconcern VNU. VdB werd daar een van de negentig directeuren, een positie die hem, jarenlang eigenaar-/directeur, niet trok. Hij ging dus op zoek naar iets anders.

Brief

Het werd de Rijksuniversiteit Limburg. “Ik heb gewoon gesolliciteerd op een advertentie. Veel mensen denken dat het doorgestoken kaart was, maar dat klopt niet. Ik kende hier geen mens, zelfs Greep niet. Mijn brief was gewoon een van de 150, geloof ik. In die tijd waren dit soort posten nog erg in trek. Ik had ook nog geschreven op dezelfde posten in Delft en Rotterdam, die in die tijd ook vacant kwamen. De Erasmus universiteit ging niet door, maar zowel voor Delft als voor Limburg kwam ik in de eindselectie en naar ik later merkte stond op beide plaatsen nummer een. Ik werd uitgenodigd op het departement, waar staatssecretaris Ger Klein mij de vraag stelde wat ik leuker zou vinden. Ik heb toen gekozen voor Maastricht. Dat vond ik interessanter. Delft was me toch te technisch; ik voel mezelf een typische alfa-figuur. Bovendien was de Technische Hogeschool een problematische instelling op het bestuurlijke vlak, dat is later ook wel gebleken. En daarnaast zat het er dik in dat de TH flink zou moeten gaan inkrimpen. Uitbouwen is natuurlijk veel leuker”.

Het ministerie had trouwens nog een slordigheidje begaan. De sollicitatiebrief voor Delft lag in Maastricht op tafel toen Van den Biggelaar op sollicitatiegesprek kwam. “Ze dachten hier dat ik niet eens de moeite had genomen om een aparte brief te schrijven.”

Vooraanstaand KVP'er

Het voorzitterschap van het Maastrichtse College van Bestuur is bij de opvolging van Van den Biggelaar openlijk afgeschilderd als een CDA-post. Was dat in 1977 ook al zo? VdB was tenslotte een vooraanstaand KVP'er in Amsterdam, een lid van het katholieke establishment.

VdB: “Openlijk als CDA-post afgeschilderd? Was het maar openlijk, dan kon je er tenminste over discussiëren. Maar het ligt in geen enkel stuk vast. Ik vind het een slechte zaak als bij dit soort benoemingen de eerste selectie plaats vindt op basis van de politieke signatuur. In mijn geval heeft het denk ik geen rol gespeeld. Ik ben benoemd door bewindslieden van de PvdA, Van Kemenade en Klein. Trouwens, Veringa was ook ruimhartig, die had als KVP-lid de socialist Tans benoemd. Het proces van gepolitiseerde benoemingen dateert van ná die tijd. En ik begrijp het ook niet goed. Kijk, van Amsterdam, waar het gemeentebestuur vanoudt invloed had op de universiteit, kan ik me wel voorstellen dat daar iemand van de PvdA zou moeten zitten. Maar dat Leiden voor de VVD is en Maastricht voor het CDA, dat is onzin”

Directieraad

VdB is in Maastricht binnengehaald als manager, afkomstig uit het bedrijfsleven. Hij kan nu, na tien jaar non-profit sector, dus vergelijken, bijvoorbeeld op het punt van de organisatie.

VdB (veert overeind en pakt zijn oude voorzittershamer): “Dat is een heerlijk onderwerp. Ik kan mij het bestuur van een universiteit totaal anders voorstellen, ofschoon ik me realiseer dat de politieke haalbaarheid van die ideeën uitermate gering is. Neem nou de samenstelling van het College van Bestuur. Nergens in het bedrijfsleven wordt een directieraad op die wijze gevormd. Daar kijkt men naar leeftijdsopbouw van de raad, naar de compatibiliteit van de humeuren (de karakters dus), naar de mate waarin verschillende disciplines (de verkoop, de produktie etc.) vertegenwoordigd zijn, en vooral naar” (met stemverheffing) *bewezen* managerial ervaring, en *bewezen* trouw en geschiktheid in het

bedrijf. Mensen van buiten? Dat gebeurt bijna nergens: je moet een bedrijf door en door kennen om in een directie te kunnen functioneren. Als er directieleden van buiten moeten worden gehaald, betekent dat een gebrek in de opleiding van kader. En de verfrissende invloed van externe lieden kan via de commissarissen worden ingebracht”.

“Bij een College van Bestuur van een universiteit wordt daar allemaal niet naar gekeken. Ik heb hier internisten de portefeuille Financien zien behandelen; ik heb rectoren gehad die alleen managerial ervaring hadden met hun eigen secretaresse en die dat er zelfs niet zo best van afgebracht hadden! Je hoeft je er niet over te verwonderen als het fout gaat, maar het is wel een wonder als het goed gaat. Maar ja, er gebeuren nog wel eens wonderen, zeker in Zuid-Limburg. We hebben hier een aantal natuurtalenten als CvB-lid gehad, gelukkig, en daardoor viel het nog wel mee.”

Slagvaardig

“Ook de universiteitsraad vind ik problematisch. Niet deze raad, die heeft zich altijd verstandig opgesteld. Nee, ik vind de structuur niet gelukkig. Die is ontleend aan de gemeentewet, maar ken je een gemeente waarin de raadsleden allemaal ambtenaren zijn? De verhouding College-Universiteitsraad is er een van werkgever tot werknemer, terwijl de raad moet controleren. Dat is wonderlijk. Dan heb je ook nog de studentenvertegenwoordiging, maar wat heeft die nu voor een draagvlak? Er is een achterban van enkele tientallen. Een model dat is geënt op het bedrijfsleven zou veel slagvaardiger zijn. Dan is er een directie die wordt gecontroleerd door een raad van commissarissen, waarvan een aantal leden worden voorgedragen door de ondernemingsraad.”

Op onze tegenwerping dat een universiteit geen bedrijf is en dat controle door werknemers, zoals VdB het werk van de universiteitsraad aanduidt, misschien wel zo democratisch is: “Ach, dat geeft toch alleen maar ruis, dat leidt tot vertraging in de besluitvorming”.

“We moeten streven naar een situatie waarin de universiteit wordt bestuurd als een structuur-BV. Wat nu ontbreekt is een managementlaag onder het bestuur, waardoor het bestuurscollege allerlei managementtaken in de maag krijgt gesplitst. Het gaat nu enigszins in de goede richting, nu er coördinatoren en secretarissen met beheerstaken gaan komen. En het onderwijs en onderzoek zou je helemaal moeten scheiden van het bestuur; daarvoor zijn oplossingen te bedenken zoals bijvoorbeeld bij het krantebedrijf. Een krant wordt als een bedrijf gerund, maar de redactionele onafhankelijkheid is gewaarborgd in een redactiestatuut. Waarom dan in een universiteit geen onderwijsstatuut? En hetzelfde bij het onderzoek: in grote bedrijven zijn de research-afdelingen door een soort onderzoekstatuut redelijk gevrijwaard van inmenging.”

Dor en onnuttig

“Wil je universiteiten maximaal uitrusten voor vernieuwing en efficiency, dan zul je het bedrijfsmatig moeten aanpakken. De huidige bestuursstructuur berust op een ideologie uit de jaren zestig. Die is niet goed ingericht om wat dor, oud en onnuttig is, uit te snijden. En aan de andere kant, om te stimuleren wat bloeien kan.

Nee, als je bezuinigt moet er niet een bot economisch criterium worden aangelegd. Vakken als Etruskisch en Hetitisch moeten in een land vertegenwoordigd zijn. Wel moet er gekeken worden of bijvoorbeeld een hoogleraar nog wel wat presteert, en of zijn laatste publicatie niet van vijftien jaar geleden dateert. Dan moet hij dus weg, niet het vakgebied.”

Universitas Neerlandica

De voortdurende twijfel over het bestaansrecht van Maastricht, die andere instellingen graag zaaien als er bezuinigd moet worden, de moeizame worsteling om een deel van de markt te veroveren en te groeien ten koste van andere universiteiten heeft sporen achtergelaten in het denken van VdB. Allereerst betreurt hij het dat de universiteiten door onderling gekissebis het initiatief uit handen geven als er bezuinigd moet worden. “Laatst las ik iets over de Universitas Hollandica: een samengaan van de Hollandse universiteiten

du. D.
heden
tas Née
gen son
me we
land in
treden.
en de
schien
toch m
cy, sam
tenscha
dentena
verdelin
overgel
dan we
vrees v

Als hij
voorzit
Slot Ze
Groei-
kregen
waaron

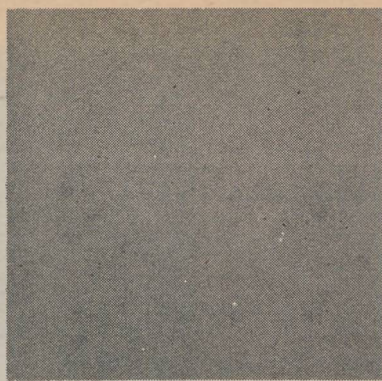
VdB: “
geen b
thuis n
leen m
dingen
komst
aantal
teiten c

Region

“Een j
het uit
spreidi
moet z
derzoel
zorg in

Daarna
ten: he
studier
handha
door d
twee p
een dis
als dat
een sta
meegse
steld. I
siteiten
dan op
niets is
geen v
dy statu
mentel
blijft?
neer Sc
het onc
zegt da
belang
wijs zel
tief aar

Carnav
In het
Rijksur

mand wordt verplicht eraan mee te doen en het kost ons geen cent. We hebben nog nooit formatieplaatsen ingezet om de optocht te begeleiden of zoiets. Dat daar binnen de universiteit kritiek op zou bestaan heb ik nooit gehoord."

Gemiste kans

Wat ernstiger maar weer: de gezondheidszorg in de regio, de oorspronkelijke plannen van samenwerking met bestaande ziekenhuizen. Daar is weinig van terecht gekomen. Een gemiste kans?

"Ik geloof niet dat je kunt spreken van gemiste kansen als je kijkt naar de manier waarop de gezondheidszorg nu geregeld is. Academisering van een aantal ziekenhuizen in de regio was een hopeloze zaak geworden, als je de problemen met dat ene nonnenziekenhuis, St. Annadal, in aanmerking neemt. Bovendien, in de wet staat nu eenmaal dat er bij een faculteit één academisch ziekenhuis hoort. Daar kun je niet omheen. En als we deze keuze niet hadden gemaakt, en dus naast een experimentele vorm van onderwijs en onderzoek ook nog eens een afwijkend stelsel van gezondheidszorg hadden gecreëerd, dan waren we stukgelopen. Dat had een terugslag op onderwijs en onderzoek gegeven, daar ben ik van overtuigd. Maar ik begrijp de teleurstelling wel."

Weggepoetst

Hoe dicht vreugde en ellende bij elkaar liggen, kon VdB in 1983 ervaren. "Het slechtste moment in mijn loopbaan kwam toen Deetman ons meedeelde dat het academisch ziekenhuis niet door kon gaan. Dat hebben we dus weggepoetst. Ja, de Limburgse lobby heeft een grote rol gespeeld. Heel Limburg steunde ons: politieke partijen, de FNV, de ROZ, noem maar op. En we hebben Wallage en Joop wel degelijk gebruikt. Niet door te bedelen, maar door met argumenten te komen. Ja, dat was inderdaad een opluchting, toen die motie-Van der Linden kwam"

Nog een mooi moment uit VdB's loopbaan: "Een heel mooi moment had ik op 8 december 1980. Ik kwam toen bij Pais, de toenmalige onderwijsminister. Met hem heb ik overigens altijd het makkelijkste samengewerkt."

Misschien had dat met Deetman ook wel gekund als hij meer geld had gehad. Maar goed, ik kwam bij Pais, en die zei me: 'Rob, als je nou met een paar goede rapporten aan komt zetten krijg je binnenkort Lichamelijke Opvoeding (nu Bewegingswetenschappen) en Economie erbij.' Moet je je voorstellen! Een hele faculteit cadeau. Nu was ik daar alleen en dat vind ik nog steeds jammer. Ik heb er toen niet in volheid van kunnen genieten. Op de terugweg ben ik wel halverwege gestopt, in Breda, en heb naar Maastricht gebeld. Vervolgens heb ik het maar in mijn eentje gevierd, met een halve fles champagne."

**Wammes Bos
Jacques Herraets**

geformuleerd om de universiteit onwrikbaar te verankeren op zijn plaats: schep een hechte band met de omgeving, zorg dat ze zich daaraan ten dienste stelt. Is het niet zo dat de universiteiten, als ze dan zo bedreigd zijn, zich veel dieper moeten nestelen in de regio? VdB over de beperkte effecten van de basisfilosofie: "Daar hebben we nog geen goede aanpak voor gevonden. Het Medisch Regionaal Centrum, (MRC) is mislukt vanwege andere politieke eisen die aan de gezondheidszorg werden gesteld. De Klankbordgroep, de Bullen (Buiten universitaire leden van de U-raad) zijn allemaal pogingen om naar de regio te luisteren. Maar het werkt niet perfect, nee."

"Dan lijken de regionale contacten van meer folkloristische aard wat veelvuldiger te hebben geprikt in de tien agenda's die VdB hier versleten heeft. Die Narren Universiteit Limburg en andere RL-bijdragen aan Limburgs volksleven, is dat geen vorm van inlikken bij de plaatselijke bevolking?"

VdB: "Welnee, dat is oprechte waardering voor de lokale folklore. In een regio waar het carnaval zo'n duidelijke plaats in de harten van de mensen inneemt, moet de universiteit zich niet afzijdig houden. Bovendien, nie-

us. Dat kun je onder de huidige omstandigheden wel vergeten, laat staan een Universitas Neerlandica. Van die naam alleen al krijgen sommigen een hartverlamming. Mijn vrome wens is het, dat de universiteiten in dit land in staat zullen zijn om gezamenlijk op te treden. Want laten we wel wezen, na de TVC en de SKG komen er nieuwe rondes, misschien niet altijd met bezuinigingen, maar toch met eisen op het gebied van de efficiency, samenwerking en het veilig stellen van wetenschapsgebieden. Alleen al de dalende studentenaantallen zullen daartoe leiden. Zal de verdeling dan weer aan de minister worden overgelaten? Laten de universiteiten de kans dan weer liggen? Ik hoop het niet, maar ik vrees van wel."

Als hij samen met de andere universiteitsvoorzitters tijdens de beruchte bijeenkomst in Slot Zeist, waarop Deetman zijn Krimp en Groei-plannen ontvouwde, de kans heeft gekregen om het initiatief aan zich te houden, waarom heeft hij die dan niet aangegrepen?

VdB: "Wat konden we daar nu doen? Ik had geen bestuurlijk commitment. De vraag was thuis niet besproken. En de minister had alleen maar haast, terwijl wij voor dat soort dingen toch tijd nodig hebben. In de toekomst zal het anders moeten. Binnen een aantal randvoorwaarden zouden de universiteiten de zaken zelf kunnen regelen."

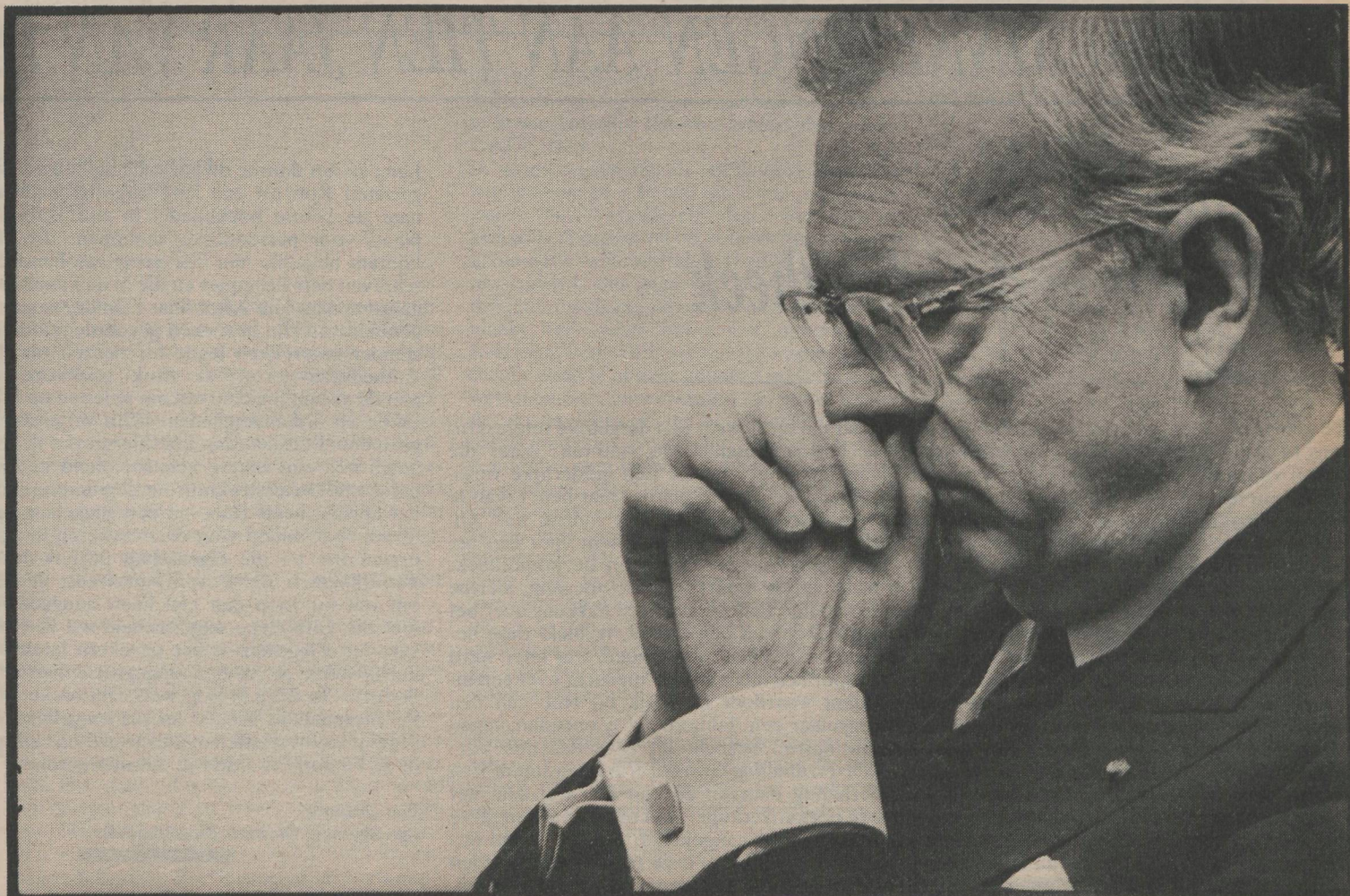
Regionale spreiding

"Een juiste politieke randvoorwaarde vind ik het uitgangspunt, dat er een rechtvaardige spreiding van universiteiten over de regio's moet zijn. Dat wil zeggen dat onderwijs, onderzoek, kennisoverdracht en gezondheidszorg in elke regio aanwezig horen te zijn."

Daarnaast zijn er kwantitatieve uitgangspunten: hoeveel studenten komen er, hoeveel studierichtingen kun je op welke plekken handhaven. Deze randvoorwaarden worden door de politiek gedefinieerd. Tussen die twee polen dient de discussie zich te bewegen, een discussie tussen de universiteiten zelf. En als dat dan te moeilijk is, dan moet er maar een staatscommissie komen, zoals mijn Nijmeegse collega Van Lieshout heeft voorgesteld. Die zou tussen de minister en de universiteiten moeten opereren. Daaraan kunnen dan opdrachten worden meegegeven. Kijk, niets is meer zeker tegenwoordig. Er zijn geen vanzelfsprekendheden meer, geen steady state. Wie garandeert me dat het fundamentele onderzoek bij de universiteiten blijft? De Informatica Universiteit van meneer Soetekouw wijst al in de richting dat ons het onderwijs uit handen wordt geslagen. Wie zegt dat het daarbij blijft? Daarom is het zo belangrijk dat het wetenschappelijk onderwijs zelf eens nadenkt, in plaats van het initiatief aan anderen te laten."

Carnaval

In het verleden, bij de oprichting van de Rijksuniversiteit Limburg is een mooi idee

Rob en ik

Mijn eerste contact met Rob van den Biggelaar dateert alweer van 1980. Ik was toen Minister van Sociale zaken. Hij wilde met mij praten over de oprichting van nieuwe studierichtingen en instituten in Maastricht. Ik legde toen onmiddellijk mijn oude hobby op tafel. Waarom in Limburg niet een Instituut voor Vergelijkende Arbeidsverhoudingen opgezet? Maastricht ligt uitstekend voor dit soort internationale studies. In Europa komen ze verder nauwelijks van de grond. Dit was ook de eerste keer, dat ik mijn vrouw de vraag voorlegde, wat ze van Maastricht als woonplaats dacht. Zo'n instituut leek mij zeer boeiend.

Het tweede contact kwam er, toen ik november 1981 (ambteloos burger) een lezing hield voor de NCW in (ik meen) Roermond over "Limburg in het Nationaal Economisch Beleid". Onder mijn toehoorders bevond zich Rob van den Biggelaar, die mij uitnodigde eens een bezoek te brengen aan de RL. Daar was niets tegen, en zo reisde ik begin januari naar Maastricht. Bekeek alles en lunchte met Hemker, Philipsen en Van den Biggelaar.

Gaandeweg was ik mij af gaan vragen of het alleen om een beleefdheidsuitnodiging en -bezoek ging. Het bezoek was te uitvoerig, en te serieus, leek mij. Maar ik stelde geen vragen.

Toen ik toe was aan het bestellen van een taxi, richting station kwam de vraag dan eindelijk. Bouwdecaan Economie. Men kent het vervolg.

In Maastricht zette ons contact zich voort. Ik had er een vriend bijgekregen. Altijd stond Van den Biggelaar klaar om enig probleem op te lossen. Veel praatten we over faculteit, universiteit, over Maastricht en over alles. Na mijn (ach ja, voortijdig) vertrek uit Maastricht bleef de vriendschap. Wat mij betreft blijft het zo. Rob, het ga je goed!

W. Albeda

Pokon

Toen Rob van den Biggelaar binnen de RL zijn intrede deed, zag die er bepaald iets anders uit dan nu: maar één faculteit, en nog geen zicht op andere faculteiten, laat staan ook op gebouwen als de Nieuwenhof, het Oud-Gouvernement of de bebouwing in Randwijck. Met recht kan je zeggen dat hij de RL in de afgelopen tien jaar om zich heen heeft zien uitbotten. Waar telkens verschillende lieden waren betrokken bij verschillende stukjes uitbouw, was Van den Biggelaar overal bij. Dat hing natuurlijk samen met zijn functie. Maar óók met de man: wat Pokon is voor plantjes, was Van den Biggelaar voor de RL.

Hoe heeft hij dat gedaan? Onverstaanbaar, charmant, en met een groot gevoel voor PR, misschien meer op te vatten als private dan als public relations.

Onverstaanbaar: zelfs bij de grootste rampen heeft hij een verhaal paraat, waaruit blijkt dat het erger kan. En wie van een dergelijke reactie razend wordt (opgewonden dokters hebben daar nog wel eens last van), vindt een des te meer onverstaanbare Van den Biggelaar op zijn weg.

Charmant: dat schreef De Limburger bij de introductie van zijn (eerste) opvolger. Een treffende karakteristiek, passend binnen het decorum dat hij om zich heen schept.

En dan zijn grote gevoel voor PR: een eigenschap waarmee hij méér voor de RL bereikt heeft dan we kunnen bevroeden. Een voorbeeld: toen Pais -vi coactus? had ingestemd met de stichting van de juridische faculteit, heeft Van den Biggelaar hem hoogstpersoonlijk verleid om tot huur van De Nieuwenhof over te gaan. Natuurlijk: Pais moet gedacht hebben, dat als hij dan tóch ingepakt moest worden, de strik om het pak maar zo mooi mogelijk moest zijn. Maar het is Van den Biggelaar geweest die de strik heeft uitgezocht. Zoals hij zoveel strikken heeft uitgezocht, en hoogstpersoonlijk heeft bevestigd. Dat is een grote verdienste: Van den Biggelaar was de afgelopen tien jaar temidden van zijn omgeving de juiste man op de juiste plaats.

Job Cohen

TIEN HERINNERINGEN AAN TIEN JAAR VAN DEN BIGGELAAR

Eenzame opsluiting in de bibliotheek

Ik heb geen reden om met enig genoegen terug te zien op de perioden van voorzitterschap van mr. Rob v.d. Biggelaar, evenmin raak ik in feeststemming over zijn naderende afscheid. Voor Rob zelf zal het verschil groter zijn, het moet anders aanvoelen over de loopplank in Kudelstaart onderweg te zijn naar zijn eigen voordeur dan de voornaamste ingang van de Rijksuniversiteit Limburg via trappen te bestijgen. Behalve met zijn After Shave heeft hij ook nog de aandacht getrokken met zijn mate van onbereikbaarheid. Een aantal jaren geleden maakte een politieke partijgenoot van hem het mij toch mogelijk om na vele vruchteloze pogingen per telefoon, binnen een week deze belangrijke man persoonlijk te ontmoeten op zijn kamer in het hoofgebouw. Tien minuten lang was hij bezig mij te onderhouden over zijn ritueel van koffieschenken uit een thermosfles en zijn geprivilegieerde positie om dit te kunnen doen op kosten van de universiteit. Nog meer waardeerde ik mijn eigen handgezette koffie thuis,

waaraan welliswaar een dergelijke interessante onstaansgeschiedenis ontbrak, maar die van smaak beter was. Een hinderlijke verlegenheid stelde mij toch in staat hem ervan te overtuigen dat ik onder de indruk was. Op zijn uitnodiging volgde ik hem voor een bezichtiging van een deel van de bibliotheek, maar in de buurt van de toegang hiertoe mompelde Rob gehaast een ekskuus over het ontbreken van een sleutel, ik hield deze bezienwaardigheid nog tegoed. Pas later werd ik door een medewerker ingelicht over een incident waardoor mogelijk bij Rob van den Biggelaar een 'bibliofobie' is ontstaan; tegen sluitingstijd bezocht hij eens dezelfde boekenverzameling en werd erin opgesloten. Een herhaling daarvan en dan nog wel een met een boekenverkoper, dat moet hem een grote angst hebben aangejaagd, want tenslotte was hij ooit uitgever en deze twee hoedanigheden kunnen niet met elkaar worden opgesloten, ongetwijfeld was daarvan een moordpartij gekomen.

Lang als het duurde dwong toch het uitgeversgeweten Rob tot een lang uitgestelde tocht naar de betere boekhandel in zijn verblijfplaats voor persoonlijke aankopen, die hij kontant betaalde met inlevering van handgeschreven betaalcheques en die in de kassalade geurden naar zijn After Shave. In de ter gelegenheid van zijn bezoeken gevoerde middenstandsgesprekken legde hij zichzelf uit als 'kathedraalbouwer', te druk geokkupeerd met de voltooiing daarvan om te letten op bijzaken en bijkomstigheden. Mijn vergevingsgezindheid bestaat dan ook hieruit dat ik geneigd ben een zekere verstrooidheid in zijn persoonlijkheidsstructuur te legitimeren, in dat opzicht heeft Rob van den Biggelaar het teveel opgenomen voor de zwakkeren in zijn organisatie en die eigenschap blijf ik hem kwalijknemen. Dries van Agt vreest de hel om wat hij Joop den Uyl heeft aangedaan, met die katholieke ongerustheid wil ik Rob van den Biggelaar in het onzekere laten en kalvinistisch als ik ben opgegroeid hiermee dreigen: 'Ik krijg je nog wel!' Het leuke van het hiernaamaals bestaat uit het omgekeerde, ik zal jou ooit straffen met eenzame opsluiting in de bibliotheek, vind je dat niet aardig?

Jan Datema
(ex-eigenaar Servaas Boekhandel)

(P.S., een ere-doktoraat regel je toch nog wel? dat scheelt je nog later).

Nonprofit Jezuieten-kloosterblues

Van den Biggelaar moet blijven', die actie is mislukt

Dus nu ook nimmer meer de bruiloften en braspertijen
Nooit meer krijgt U zo vorstelijk de hand gedrukt

Zijn Hiltermanstem zal U niet meer vleien

Weg is Uw gevoel van importantie

Wie weet wat U te wachten staat

Het is een en al navrantie

Een ramp van groot formaat

Maar vrienden weet U wel

U steunde de actie niet:

'Rob blijft aan de RL'

Dus geen verdriet

Maar spel

Niet?

Ton Brouns

Een galerie: maar welke?

Het verzoek om herinneringen van 10 jaar samen te vatten op één A4-tje is een Observantse krimp-operatie, waarbij het overheidsbeleid volledig verbleekt. Het meeste -wellicht belangrijkste- zal dan ook niet geschreven kunnen worden.

Er is één -terloopse- herinnering, die zich in dit verband bleef opdringen. De scheidende voorzitter heeft eens gezegd, dat hij het wel zag zitten om na de VUT-gerechtigde leeftijd een galerie te openen.

Ondernemend is zo'n voornemen natuurlijk wel, en daarom was het dan ook niet verrassend. Wel loop je het risico, dat een achteloos -niet zo kunstzinnig- toehoorder naar aanleiding van zo'n mededeling aan het fantaseren slaat.

Hoe zou "Galerie van den Biggelaar" er nu feitelijk gaan uitzien?

Een eerste opwelling wees in de richting van een galerie met standbeelden. Standbeelden van belangrijke politici, die in het vooruitzicht gesteld, beloofd, en bij goed gedrag gegeven zou kunnen worden. Probleem is wel, dat zo iets beter kan vanuit een functie dan vanuit een VUT-galerie. Bovendien weet je nooit zeker, of je de aangeschafte standbeelden wel kwijt raakt, gezien het nogal wisselende politieke klimaat in Nederland.

Iets langer nadenken leidde tot de voorlopige conclusie -definitieve conclusies met betrekking tot de scheidende voorzitter zijn nooit verstandig- dat de galerie zich waarschijnlijk niet op de beeldhouwkunst zou concentreren. Het zouden wel schilderijen worden.

Een galerie voor abstracte kunst moest eigenlijk meteen worden afgewezen, omdat Van den Biggelaar altijd voor alles in was, op voorwaarde, dat het niet abstract, zweverig of al te theoretisch was en op voorwaarde, dat het vertaalbaar was in concrete studenten of zichtbare gebouwen.

Een galerie voor naïeve kunst zou -gezien zijn oog voor details- een mogelijkheid zijn, maar het zou duidelijk op gespannen voet staan met zijn meer prestigieuze karaktertrekken. Een galerie met stilleven zou de vrouwvriendelijkheid van de voorzitter kunnen onderstrepen. De bloemen, die de dames in de komende jaren wellicht moeten missen, kun-

nen in de vorm van stilleven heel bruikbaar zijn.

Een galerie met curiositeiten is wellicht toch het meest waarschijnlijk. De openlijke aandacht voor het "Guinness Book of Records" en het onvermoeibaar zoeken naar steeds weer exclusievere relatie-geschenken zouden daarop kunnen wijzen.

Of alles ooit nog duidelijk zal worden, is overigens hoogst onzeker.

Recente interviews maken melding van een karpervijver. Een galerie van karpervijvers gaat ook een niet zo kunstzinnig achteloos toehoorder natuurlijk veel te ver.

Zo blijkt opnieuw, dat ook een scheidend voorzitter altijd weer verrassend is. En dat is dan toch maar mooi meegenomen.

Wynand Wijnen

Bij het afstuderen van Rob van den Biggelaar

Als eerstejaars was hij al imponerend. Ik ontmoette hem voor het eerst kort nadat hij bij Vader Tan had groengelopen. Een prijsfoet! Alleen al de manier waarop hij je begroette: De hand komt schuin van omhoog in, met een gebaar dat enigszins doet denken aan dat van een filmsheriff die zijn colt gaat trekken. Hij houdt je iets langer vast dan gebruikelijk en zijn naam klinkt als een pistoolschot in een kathedraal: VHAN, dan de echo: DHen en het narommelen: BHlggelaar.

Hij had iets ontwapenends over zich in die dagen dat hij hier pas was en tien jaar omgang met U en mij en ons allemaal heeft dat er niet uit kunnen krijgen. Het ontwapenende van een Heer in een Geruite Jas die er heilig van overtuigd is dat je je behoort te houden aan wat je geleerd hebt van je Goede Vader, of in Thomas, of als Advocaat. Je kunt er grappen over maken maar het dwingt ook respect af, zo'n rotsvast stelsel van niet opdringerige normen en waarden. Altijd naar beste weten je werk doen was er een van. Zo iemand kan een potje bij je breken. Er groeit zelfs een zekere verstandhouding. Zo van: jij mag een beetje ijdel zijn als ik je daarmee af en toe zachtjes in de maling mag nemen.

Wij stelden een leuk studieprogramma voor

hem op. Dat was wel nodig want zijn vooropleiding leek nergens naar. Een middelgrote fietsenfabriek, een gerenommeerd advocatenkantoor of een driesterrenrestaurant had ik hem direct toevertrouwd, maar een universiteit? Wat hij nog meer gedaan had in het leven? Iemand heilig helpen verklaren of zo. Hij had er een grote bereidheid aan overgehouden om bij de minste provocatie een beeld op te richten maar voor het bestuderen van een universiteit mocht het toch nauwelijks een aanbeveling heten.

Wat hij eigenlijk dacht dat een universiteit was?

Toch in de eerste plaats een onderwijsinstelling d.w.z. een verzameling keurige gebouwen waarin keurige jongens en meisjes zich met een beschaafde spoed naar leerzame bijeenkomsten reppen terwijl zij met gepast ontzag opblikten naar bovengenoemde links en rechts geplaatste beelden. Och, het was weer eens iets anders dan het toen vigerende beeld van de universiteit als plaats voor maatschappijvernieuwing en niet eens veel onzinniger. Wel was het duidelijk dat er nog veel aan hem moest gebeuren. We begonnen met een practicum sauciologie waarbij zijn onmiskenbare orale begaafdheid zijn manuele onhandigheid

vaardig verbloemde. Daarna ben ik hem een tijdje uit het oog verloren om hem weer tegen te komen bij zijn hoofdvakpracticum: VERGADEREN.

Ik moet zeggen dat ik verbijsterd was door zijn vorderingen. Ik ben altijd van mening geweest dat vergaderen een noodzakelijk kwaad is. Volgens mij is vergaderen voor een democratie wat martelen is voor een dictatuur. Stelt U dus mijn verbijstering voor toen ik hier iemand zag die daar een kunst van gemaakt had. Alsof het een symphonie van Bruckner was trok het aan je voorbij. Alle thema's had je al eens gehoord maar de doorwerkingen, de omwerkingen, de instrumentatie, de wanklanken, die in accoorden werden omgesmeed om dan weer dissonanten te worden en via een leidtoon (de zijne natuurlijk) op te lossen. Het was verbijsterend. Hij inspireerde vaak tot een onbedwingbare lust om op de fuga te gaan maar daarvan kon geen sprake zijn. De lengte van de vergaderingen deed voor geen Wagneropera onder. Toen, plotseling, tijdens een van die mooie langzame delen heb ik het begrepen. Rob denkt dat vergaderen werken is. Sterker nog, hij had het idee gekregen dat vergaderen de essentie van het werken is.

Welnu, iemand die tot dat diepe inzicht gekomen is kan je het eindexamen van de hogeschool niet meer weigeren. Er is dan nog maar een oplossing: volleerd verklaren en de wijde wereld insturen.

Rob, jongen, daar ga je.

Coen Hemker

Afscheidswoord

Zijn wat plechtstatige voorkomen bedriegt. Daarachter huist een beweglijke geest. Tactiek is zijn vak. Van andere presidenten der Nederlandse universiteiten onderscheidt hij zich door een soms ongebruikelijk bestuurlijk instrumentarium. Oratorisch geweld is daarbinnen het meest benutte.

Weliswaar heeft hij de dankbare onderdogpositie van jongste loot aan Neerlands universitaire stam tot het uiterste uitgebaat, maar hij heeft het Calimero-syndroom steeds weten te vermijden.

Wat in Maastricht gebeurde, moest vooral vreugdevol en optimistisch stemmen. Wie dat niet aanstonds wenste in te zien, was een bijzonder onderwerp van zorg van de voorzitter van het College van Bestuur. De marketing werd steeds uitstekend verzorgd.

Mocht na het voorafgaande nu de indruk ontstaan, dat Rob van den Biggelaar relativiteitszin mist, dan is die volkomen verkeerd.

Buiten spannende momenten kon hij heel goed op een wolkje gaan zitten om van daaruit eens rustig en peinzend te kijken naar eigen instelling en bestuurlijk functioneren. Die positie verhinderde dan ook voortdurend de dreiging van zelfvoldaanheid, en verschaftte bovendien de voor nieuwe inspanningen noodzakelijke rust.

Bij zijn afscheid bestaat een levensvatbare universiteit. Wie dat vanzelfsprekend acht of nauwelijks verdienstelijk, heeft ongelijk. Ervaringen buiten onze landsgrenzen wijzen uit, dat de creatie van nieuwe universiteiten, zeker in een ontwikkelingsfase van het hoger onderwijs tegen het einde van de groei aan, is te beschouwen als een zeer hachelijk avontuur. Politieke unanimitie bij de start houdt weliswaar een belofte in, maar geen garantie voor succes bij dat heel moeizame proces, dat ten doel heeft om in onderwijs en wetenschapsbeoefening ook werkelijk hoge kwaliteit te bereiken. De universiteit te Maastricht kan thans bogen op een aantrekkelijke en bijzondere onderwijsconceptie die in de achter-eenvolgens gestichte faculteiten tamelijk consequent is doorgevoerd. Bovendien is op een aantal gebieden een kwaliteit van wetenschapsbeoefening bereikt, die de Nederlandse competitie volledig aankan. Voorwaar geen geringe prestatie in de ogen van degene, die beseft dat de duur van dergelijke processen in het algemeen te vergelijken is met de periode, nodig voor de productie van hoogwaardige port.

Het is te vroeg voor herinneringen. Wat ik wellicht zal missen, is zijn kameraadschap, zijn kritiek, en vooral zijn bloemrijke rondleidingen door weer een nieuw fraai gebouw in het universitaire Maastricht. Waarom vooral dat laatste? Omdat ik hoop de beide eerste te behouden, terwijl die rondleidingen echt verleden tijd worden.

Roel in 't Veld

VdB

Als het stuk van Hans Philipsen van vorige week de trend heeft gezet voor de aktie 'Goodbye VdB', dan komen er uit vrees voor het tegendeel veel te veel lieve stukjes. Hoewel ik het met onze scheidende voorzitter persoonlijk altijd goed heb kunnen vinden, zal ik hier enkele van onze conflicten in herinnering roepen. Toen ik in Tans' nadagen hier arriveerde, was onze voorzitter zich aan het inwerken. Dat was natuurlijk moeilijk, zo'n man als Tans opvolgen. VdB kwam binnen als een verdwaalde captain of industry, die regelmatig aangaf dat hij vroeger van elke company 1 A4-tje zag, en dat daarop beslissingen werden genomen. (Het was in de tijd van de dikke nota's over vage filosofieën). VdB ging heel lang door met zich te excuseren voor gebrek aan detailkennis van brandende microkwesities, door te wijzen op z'n verleden in het bedrijfsleven. Hij maakte daardoor een moeilijke start (Hoe hij recupereerde heeft U bij Philipsen c.s. kunnen zien). Als voorzitter van de U-Raad en voorzitter van het CvB zaten wij een kleine vier jaar tegenover elkaar. Doordat VdB nogal 'ns doordraafde en met hogere machten dreigde als ie z'n zin niet kreeg ging dat niet steeds vlekkeloos. Ik wil niet zeggen dat VdB zijn positie zo deerniswekkend als Van Agt vond, maar een echt gedreven democraat (als Philipsen) is ie toch nooit geweest. VdB vertelde graag buiten de deur dat hij anders dan de meeste andere 'presidenten' (zo noemde de verzamelde CvB-voorzitters zich) weinig last had met zijn U-Raad. Persoonlijk zijn wij twee keer in aanvaring gekomen: over de Radboud Stichting en over het VSNU lidmaatschap. VdB verdedigde het voorstel een hoogleraar namens de Radboud Stichting te benoemen, om na te denken over gezondheidszorg en katholiciteit. De clerus moest een goede greep hebben op de benoeming. Dat wilden we niet, bovendien wilden we ook dat vanuit andere levensbeschouwelijke invalshoeken over gezondheidszorg werd gefilosofeerd. Die andere benoemingen hebben nog immer de aandacht van het College. Maar ja, Rob had geen broer die directeur was van het Protestants Humanistisch Verbond of zoiets. Een andere gevoelige aanvaring had plaats

Tien jaar Van den Biggelaar

Tien jaar Van den Biggelaar, dat kan met recht een mijlpaal worden genoemd. Rob van den Biggelaar is gekomen in 1977, in een uiterst moeilijke tijd. Nadat Tans op voorbeeldige wijze onze universiteit had helpen op te starten, was er wat zand in de machine gekomen. In de eerste jaren van zijn voorzitterschap heeft Van den Biggelaar die problemen met groot elan aangepakt. Hij heeft op een heel specifieke, bijna toneelmatige, onkreukbare wijze de zaak geleid. Hij had maar één doel: de Rijksuniversiteit Limburg dienen door haar tot grote hoogte te stimuleren. Hij heeft er ook enorm toe bijgedragen dat ik decaan van de Medische Faculteit werd. Van den Biggelaar had begrip voor mijn wensen dat de faculteit gebaat zou zijn bij een beter management en bij een internationaal perspectief. Hij heeft, zij het aarzelend, de ontwikkeling van gezondheidswetenschappen bevorderd. En men kan gerust stellen dat zonder hem de faculteiten rechten en economie niet van de grond zouden zijn gekomen. Ik herinner me met plezier onze vele Haagse gesprekken, onder andere met de toenmalige minister van onderwijs, Arie Pais. Deze dronk absoluut geen alcohol. Een keer, op een receptie, hoorden Van den Biggelaar en ik twee serveersters tegen elkaar zeggen: "Heb dat guppy ze water al gehad?" Vervolgens werd in ons bijzijn het water van guppy Pais ververst. Op de valreep van zijn ministerschap ging

toen aan de orde kwam wie namens de RL in de VSNU moest: ik verdedigde de afvaardiging van het door de UR gekozen College-lid, die dit ook enige tijd heeft mogen doen. Dat was niet leuk: bovendien kon dat besluit moeilijk ter schorsing en vernietiging worden voorgedragen.

Aanstaande vrijdag sluiten we het tijdperk Van den Biggelaar af. In Japan is hij, met de Presidenten vereniging, al lang geweest. Ik wens hem succes in zijn nieuwe loopbaan in de sociale advocatuur, juist nu deze tak van bedrijvigheid het zo moeilijk heeft. Ik ben er zeker van dat hij daar ook weer heel veel goeds zal aanrichten. Tot ziens Rob.

Hans Adriaanse

Biggel is weg, leve de Biggel!!

Van de doden niets dan goeds, fluisteren de treurende gasten elkaar op de begraafplaats immer toe; en dan begint het geroddel... De man die de Rijksuniversiteit Limburg in haar eerste decennium door kinderziekten, groeiטיפjes en bezuinigings-operaties heeft geleid is gelukkig nog niet dood, hij pensionneert slechts. Van de springlevende Van den Biggelaar dan maar niets dan slechts? Ach welnee! Niettemin werd er, in de tijd dat ik nog

kalmjes studeerde, vanuit de studentengroeperingen waarin ik min of meer actief was continue en consequent een stevige Zwarte Piet naar de voorzitter van het College van Bestuur geschoven. Immers -en dat wisten toch alle studenten!- samen met Hemker, Lagas, Greep en Jan Boots was Biggles de verpersoonlijking van Het Kwaad! Bah, het establishment dat de man vertegenwoordigde. Bah, die manieren van een gentleman die die Biggel zo ongegeneerd ten toon spreidde. Bah, de onverstoortheid die hij uitstraalde! Getsie, die vriendelijke glimlach die hij je immer weer in de wandelgangen toewierp! Bah, wat een man.

Het allergenste was in onze studentengroeperingen natuurlijk wel dat Biggelmans zo verschrikkelijk dom was. Had-ie soms zelf niet ooit gestudeerd dan? Kon hij dan echt niet begrijpen dat studenten hun eigen noden en wensen hadden? Was het dan echt zo erg dat hij alleen maar de pietluttigheden uit zijn eigen referentiekadertje belangrijk achtte? Wat dat betreft staat mij nog levendig bij hoe onze kameraad Marius Vaags had besloten van de studenten-kopieer-kosten een 'hot item' te maken: kopieën waren een primaire onderwijsbehoefte, vond hij, en daarom moest dat gratis kunnen, of ten hoogste voor kostprijs. In de Universiteitsraad was voor deze zaak een kwartiertje ingeruimd. Een woeste studentenmenigte zat op de publieke tribune, en daar ging het van jetje hoor: Marius ontstak in radicale woede, het licht ging uit, wij wierpen onze inmiddels gedevalueerde kopieermunten de zaal in, en het licht ging weer aan. Enig tumult. De chef van de Dienst Voorlichting zat rood aangelopen en zacht briesend op zijn te kleine stoeltje, ook andere raadsleden waren wat in de war. De Big niet. Hij nam kalm een slokje Victoria Bronwater, maande eenieder tot kalmte en gebaarde naar de voorzitter van de Raad om over te gaan tot de orde van de dag. Uiteindelijk werd de kopieer-kwestie toch nog tot ieders tevredenheid opgelost. Volgens mij spreekt er uit de veelheid van koosnaampjes die aan de Directeur kleven toch een zeker respect: wie anders heeft er zoveel? Bespreken we er twee: Pipo en Biggles? Of nee, de fantasie van de lezer(es) mag dit invullen naar eigen believen; ik heb er zo mijn eigen associaties bij. Misschien zal ik de enig echte ouderwetse gentleman die onze universiteit rijk was toch nog wel eens missen, ja ik weet dat wel zeker. Niemand kon als mr. Van den Biggelaar de Nieuwjaarsronde door het Jezuitenklooster doen. Misschien dat-ie daar zelf op 2 januari 1988 ook nog heimwee naar krijgt; kunnen we nog héél eventjes van 'm genieten...

Evelyne de Leeuw

"Het was een fijn geklede heer, verzorgd van linnen, met zijden kousen"

Ik kan weer in de Observant schrijven omdat er grote dingen staan te gebeuren en wel door toedoen van de voorzitter van het College van Bestuur. Big verlaat de universiteit. Op de eerste werkdag bij de RL -in 1982- ving ik een gesprek op waarin melding werd gemaakt van "een beleidsrijke daad van Big". Nu wist ik dat het woord big stond voor een jong van een varken of een pas opgekomen soldaat. Aangezien ik zeker wist dat ik niet in dienst was getreden van een slachterij of een kazerne, vroeg ik: "Heren, kunt U mij een verklaring geven voor het woord big". De heren staarden mij verbijsterd aan. Eén heer trad naar voren en antwoordde resoluut: "de Heer Van den Biggelaar, voorzitter van het College van Bestuur". Enigszins ontredderd bleef ik achter. Twee dagen later maakte ik kennis met Big. In tegenstelling tot hetgeen ik verwachtte was Big een fijn geklede man, verzorgd van linnen, met zijden kousen. Vier jaar heb ik hem als griffier van de Uni-

versiteitsraad en vanaf oktober 1986 als secretaris van de Faculteit der Gezondheidswetenschappen meegemaakt. Wat is mij het meest in die 4 jaar aan Rob van den Biggelaar opgevallen? Rob van den Biggelaar bezit het vermogen op iedere vraag breedvoerig in te gaan, daarbij niet schuwend de vraag in kwestie vanuit het verleden, heden en toekomst te belichten, de vraagsteller versuft achterlatend. Rob van den Biggelaar heeft het vermogen met mensen om te gaan. Hierdoor heeft hij mensen van binnen en buiten de universiteit aan zich weten te binden. Rob van den Biggelaar heeft voor zijn product, de RL, gestaan. De RL moest worden veilig gesteld en moest ongestoord groeien. In roerige tijden is hem dat gelukt. Rob, bedankt voor de plezierige samenwerking. Het ga je goed.

Marius Bassie

Prof. dr. J.M. Greep

Observant
BU
U
A
Hoogle
Sinds e
benoer
ninklij
terstanc
daarove
Hierom
mingen
ber 198
Benoen
- prof.
(Radioc
- prof.
nostiek
- prof.
het Ov
Sector).
Benoen
- prof.
derwijs
- prof.
tenscha
Op 1 m
- prof.
te).
Medew
KNAW
RL-me
perger
de mon
W. Dee
een var
kers is
zoeker
een sub
het nie
derzoek
landse
Drs. R
RL
13-02 A
mr. R.
burg. 10
16-02 L
door H
Univ.
info: tel
16-02 t/
div. tijd
17-02 1
Dr. C.
(J). 20
219/366
18-02. 1
GW-cu
ring in
congres
212/222
18-02 1
door pr
Campus
887777.
19-02 P
drs. F. 1
info: tel
19-02 C
De Stc

De moeilijkheidsfactor van een baan is tevens zijn aantrekkelijkheid.

'n Baan moet een uitdaging in zich hebben. Ook als (bijna of zojuist) afgestudeerde **bedrijfseconoom** zult u zich ongetwijfeld in dat "statement" kunnen vinden. De vraag is alleen: wat ziet u als uitdaging? Bezig zijn met de uitvoering van beleidszaken in dienst van een bepaald bedrijf? Of het behandelen van de meest uiteenlopende bedrijfseconomische zaken voor tal van relaties? Van representanten van multinationals tot het midden- en kleinbedrijf, van overheden tot particulieren?

't Laatste is het perspectief dat Moret & Limperg u biedt als u kiest voor een carrière in de accountancy. De modèrne accountancy. Waarbij het analyseren en controleren van financiële gegevens uiteraard centraal staat. Maar waarbij u in de taakuitoefening als adviseur vele stappen verder gaat.

Ondernemerszin en inzicht in bedrijfsbeleid geven de accountant van nu en morgen een belangrijke rol in het beslissingsproces bij relaties rond investeringen, kredieten, fusies en administratieve ontwikkelingen - inclusief automatisering. Kortom een baan met een hoge moeilijkheidsfactor, maar tegelijkertijd een uitdaging als u ambitieuze carrièreplannen heeft.

Moret & Limperg behoort tot de grote accountantskantoren van ons land. Zij heeft een hechte relatie met Moret Guddé Brinkman Belastingadviseurs en speciaal voor het midden- en kleinbedrijf met

ACMA Accountants en Belastingconsulenten. Het aantal vestigingen bedraagt ruim 35, de totale organisatie telt meer dan 2.400 personen. En door het lidmaatschap van Arthur Young International reiken de contacten tot ver buiten de grenzen.

Het is duidelijk dat uw mogelijkheden bij zo'n sterke organisatie groot zijn. U krijgt er alle gelegenheid uw vaardigheden, ook dié op het managementvlak, te ontwikkelen. En dank zij de internationale banden kunnen Moret-mensen in staat worden gesteld deel te nemen aan cursussen in Europees verband.

Als **bedrijfseconoom** vindt u bij Moret & Limperg dan ook het ideale klimaat voor de postdoctorale accountantsstudie. 'n Studie die hand in hand gaat met de praktijkgerichte interne opleiding. Als de uitdaging u aanspreekt, moet u het balletje maar eens aan het rollen brengen.

Schrijf of bel: Moret & Limperg Registeraccountants, Centrale Personeelsafdeling, Postbus 1407, 3000 BK Rotterdam, telefoon: 010-4072518 (doorkiesnummer).

Moret & Limperg

LID VAN ARTHUR YOUNG INTERNATIONAL

Accountancy bij Moret & Limperg...voor academici die in de praktijk willen slagen

Vestigingsplaatsen Moret & Limperg/Moret Guddé Brinkman: Alkmaar, Amersfoort, Amsterdam, Apeldoorn, Arnhem, Assen, Breda, Doetinchem, Dordrecht, Ede, Eindhoven, Emmen, Enschede, 's-Gravenhage, Groningen, Haarlem, Heerenveen, Heerlen, 's-Hertogenbosch, Hilversum, Hoofddorp, Leeuwarden, Maastricht, Middelburg, Naaldwijk, Nijmegen, Oss, Roermond, Rotterdam, Terneuzen, Tiel, Tilburg, Utrecht Venlo, Wormerveer (Zaanstad), Zwolle

Wijziging doorberekeningsprijs pakken koffie

Met ingang van 26 januari is de prijs die in rekening wordt gebracht voor de levering van pakken koffie aan budgethouders van de RL met f 1,- per pak verlaagd. Deze verlaging vindt zijn oorzaak in de algemene daling van de koffieprijs op de wereldmarkt, die door de leveranciers in hun prijsstelling is verwerkt. De dienst Civiele Zaken benadrukt dat de prijs per kop niet wordt verlaagd, aangezien deze prijs door het Ministerie van O&W wordt vastgesteld.

Klaverjassen personeelsvereniging Universeel

Vanaf 15 december is de PV weer begonnen met het maandelijkse klaverjassen. Het ligt in de bedoeling om in mei de finale te spelen. Voorwaarde hiervoor is wel dat tenminste 5 avonden wordt deelgenomen aan de interne competitie.

De geplande data (telkens op maandag) zijn 16 februari, 16 maart, 13 april, 11 mei en 15 juni. Aanvang 20.00 uur in het Kruithuis (ingang via Academieplein). Aanmelden zo spoedig mogelijk via tst. 210 of 336.

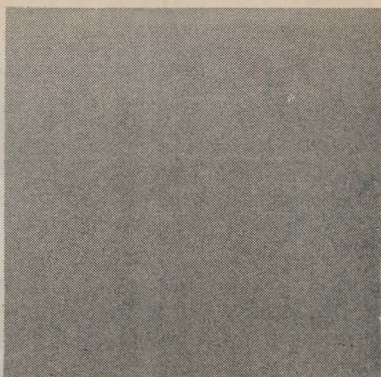
Cursus Ontwikkelingsproblematiek

Het Centrum voor Vrede en Ontwikkelingssamenwerking CVOS organiseert weer een cursus Ontwikkelingsproblematiek. De cursus heeft een inleidend karakter en is voor iedereen toegankelijk. De start is dinsdag 10 maart en er zijn zes bijeenkomsten van 20.00 tot 22.15 uur. De cursus wordt afgesloten met een bezoek aan het Tropenmuseum in Amsterdam.

Deelname aan de cursus kost f 10,-; daarbij is de cursusmap inbegrepen, echter niet het bezoek aan het Tropenmuseum. Reis en entree daarvan zullen f 20,- bedragen. Men kan zich aanmelden tot 6 maart bij het CVOS, Cortenstraat 4, 6211 HT Maastricht, tel. 213841, waar men ook informatie over de inhoud van de cursus kan verkrijgen.

Vacatures

Schriftelijke sollicitaties, onder vermelding van het vacaturnummer op brief

en envelop, binnen 10 dagen richten aan de dienst Personele Zaken.

Interne vacature 004

Er is een vacature voor een MEDEWERKER BUREAU BUITENLAND M/V tijdelijk voor 2 jaar bij de dienst Algemene en Juridische Zaken. De dienst Algemene en Juridische Zaken waarvan bureau Buitenland onderdeel is, heeft tot taak gekregen om een voorstel te doen voor de ontwikkeling van het beleid dat de RL kan voeren t.a.v. de buitenlandse betrekkingen. Hiervoor wordt voor de termijn van twee jaar een medewerk(st)er aangehouden, die naast de ontwikkeling van een beleidsplan tevens zal worden belast met andere werkzaamheden van het bureau Buitenland.

Taak:
- het ontwikkelen van een beleidsplan voor de buitenlandse betrekkingen van de RL;

- het opzetten van een centraal informatiepunt voor beurzen en stages in het buitenland;

- het verzamelen, interpreteren en uitvoeren van culturele verdragen en accoorden;

- het ondersteunen van de totstandkoming en uitvoering van samenwerkingsprojecten en universitaire projecten in PUO-verband;

- het verzamelen en verspreiden van informatie.

Vereist:
De medewerk(st)er beschikt over een academische opleiding. Hij/zij heeft een uitgesproken belangstelling voor en ervaring met activiteiten op het terrein van buitenlandse betrekkingen. Een zeer goede beheersing van in ieder geval de Engelse taal in woord en geschrift is nodig, evenals het beschikken over organisatorische capaciteiten. Bekendheid met automatisering strekt tot aanbeveling. Salariering:
Aanstelling zal plaatsvinden in schaal 10, waaraan een maximum salaris is verbonden van f 5221,- bruto per maand. Inlichtingen: maandag, dinsdag en woensdagochtend bij mw. I. Kuppen, tst. 303.

Interne vacature 005

Bij de vakgroep Medische Sociologie is een vacature voor een ONDERZOEKSASSISTENT(E)

Dienst Voorlichting

ontstaan met een werktijdsfactor van 0,5 fte (20 uren in de week). Binnen de kristalliseerkern Bewegingsapparaat bestaat het projectelement Sportblessures; achtergronden en omstandigheden.

Het onderzoek naar het voorkomen van sportblessures bevindt zich op dit moment in de fase van materiaalverzameling en maakt deel uit van een groot landelijk onderzoek naar verkeersletsels en letsels in de privé sfeer.

Taken:
- literatuuronderzoek;
- invoer van de gegevens in de computer en verdere verwerking van de databestanden.

Vereisten:
- kennis en/of aanwijsbare affiniteit op het gebied van de sport of sportgezondheidszorg;

- zelfstandig om kunnen gaan met computer -bij voorkeur kennis van SPSS-programma;

- tenminste MEAO-opleiding administratieve richting.

Salaris:
afhankelijk van leeftijd en ervaring max. f 3271,- (bij voltijdse aanstelling).

Inlichtingen:
dr. W. van Galen, tst. 609.

Interne vacature 006

Ten behoeve van onderzoekselement "Overspanning" binnen het deelproject "Bedrijfsgezondheidszorg" zoekt de vakgroep Medische Sociologie een STUDENT-ASSISTENT voor 1 dag in de week tot 1 september 1987.

Taak:
- ontwikkeling meetinstrument overspanning;

- ondersteuning bij veldonderzoek onder huisartsen, sociaal geneeskundigen e.d. omtrent opvattingen over "overspanning".

Bij voorkeur 2e of 3e jaars GGK of VW. Inlichtingen bij drs. C. Schröder, Medische Sociologie, tst. 640/608.

Interne vacature 007

Voor de tijdelijke ondersteuning van het secretariaat van het bureau Onderzoek bij de Faculteit der Economische Wetenschappen wordt gezocht naar een ADMINISTRATIEF MEDEWERK(ST)ER

(werktijdsfactor 0,4 fte), voor de periode 1 maart 1987 tot en met 31 mei 1987 (3 maanden).

Taken:
- uittypen van brieven, rapporten, veelal met behulp van een tekstverwerker
- participatie in voorkomende administratieve werkzaamheden binnen het secretariaat van het bureau Onderzoek.

Vereist:

- goede typevaardigheid
- accuratesse
- ervaring met tekstverwerker
- HAVO-niveau.

Gezien de huidige bezetting van het secretariaat en de 0,4 vacature zullen de werkzaamheden vooral uit type-werk en kopieerwerk bestaan.

Salariering:
Afhankelijk van opleiding en ervaring maximaal f 2725,- bruto per maand bij voltijdse aanstelling.

Inlichtingen:
bij dr. J. Schrijen, tst. 849/842 danwel mw. T. Offermans-Thijssen, tst. 842.

RL IN DE MEDIA

Deze knipsels liggen ter inzage in de bibliotheeklocaties Bonnevanten, Randwijk en AZM/BMC.

DL = De Limburger, LD = Limburgs Dagblad

"Belastingprijs voor Limburger" (DL 31-1) en "Fiscus" (NRC 4-2)

RL-medewerker René Niessen (Publiekrecht) krijgt de Staatsprijs voor fiscaal-wetenschappelijke publicaties 1985.

"Sittardse chirurg promoveert" (DL 4-2) Aan de RL promoveerde J.M. van Baalen op vernauwingen in de halsslagader.

"Veel inwoners Maastricht zijn eenzaam" (DL 3-2)

Hai Smitsmans, student gezondheidswetenschappen, concludeert in zijn doctoraalscriptie dat er een taboe rust op eenzaamheid. Het blijkt een veel groter probleem dan algemeen aangenomen.

"Universiteit, akademies geven een antwoord op 'vraag naar cultuur'" (De Standaard, Brussel, 3-2)

Een gesprek met Tannelie Blom (RL) over de Maastrichtse ideeën om een studie kunst- en cultuurwetenschappen op te zetten.

"RL-wetenschapper KNAW-onderzoeker" (LD 5-2) en "Subsidie voor RL-onderzoeker" (DL 5-2)

Chris Reutelingsperger mag drie jaar verder onderzoek doen op het gebied van de bloedstolling in het project Hart- en Vaatziekten.

"Maastrichtse filosoof promoveert" (LD 5-2)

G.A.M. Widdershoven (Gez. Ethiek en Wijsbegeerte) promoveert op 20-2 in Amsterdam.

"Stipendium Sportgeneeskunde voor dr. H.A. Keizer" (Bijsluiter febr. 87)

Hans Keizer (Fysiologie) krijgt deze prijs voor zijn onderzoek naar stressfracturen bij jonge sportende vrouwen.

Boekhandel
DE TRIBUNE
Kapoenstraat 8
6211 KW Maastricht
Telefoon (043) 251978

literatuur en politiek

"Mr. R. v.d. Biggelaar weg bij RL: Andere universiteiten moeten niet zeuren" (DL 7-2)

Een uitgebreid interview van Ber Crouzen met de scheidende voorzitter van het CvB.

Sport

Maassac

De Maastrichtse Studenten Alpen Club organiseert diverse activiteiten, zoals klimweekenden, wandel- en langlaufweekenden, conditietrainingen, dialzingen en diverse activiteiten in de zomermaanden (huttentrektocht, tentenkamp).

Woensdag 18 februari 20.00 uur: dialzing door Marco Boerlaage over "Cordillero Real 1986, Andes-Bolivia" in de collegezaal Nieuwenhof, Zwingerput 4. Iedereen is welkom.

Voor algemene informatie: Geert-Jan v/d Heyden, tel. 435392.

Dia-lezing

Zondag 22 februari 20.00 uur: dialzing georganiseerd door de VAV met de volgende onderwerpen:

- "Klimexpeditie in Peru" door Benny Huisman

- "Tourskieën" door Edward Bekker

- "Speleologische expeditie in Turkije" door Hans Severens.

Plaats: zaal Cocarde, casino in Valkenburg, entree f 5,-. Zaal open om 19.30 uur.

Nederlands Studentenkampioenschap Dammen

Van donderdag 16 tot en met maandag 20 april organiseert de Amsterdamse damvereniging VAD weer het Studentenkampioenschap van Nederland. Studenten van WO en HBO, wel of niet lid van de KNDB, kunnen hieraan deelnemen. Voor studenten van buiten Amsterdam zijn overnachtingsmogelijkheden aanwezig. Inschrijving is mogelijk tot 1 april. Inlichtingen over toernooi en inschrijving: Johan Bastiaannet 020-831462, Henk Koomans 020-682859 of Henk Twijnstra 020-276102.

Boekhandel Leiter-Nypels

DE MAASTRICHTSE
UNIVERSITEITS-BOEKHANDEL

Wolfstraat 12
6211 GN Maastricht

tel. (043) 252666*
telex 56173 leiny nl.

Waar leer je het bedrijfsleven beter kennen dan in de accountancy?

Als pas afgestudeerde **bedrijfseconoom** kun je vele kanten uit. Richting bedrijfsleven, bijvoorbeeld. Een groot concern of een kleiner bedrijf. Waar je je kunt ontwikkelen tot specialist. Of waar je een meer algemene functie kunt uitoefenen.

Er is ook nog een andere mogelijkheid. Een accountantsmaatschap. Kiezen voor een carrière bij Moret & Limperg Registeraccountants betekent: je veelzijdig ontwikkelen en toch specialist worden.

Je krijgt te maken met representanten van multinationals tot het midden- en kleinbedrijf, van overheden tot particulieren. 'n Breed scala van contacten.

Veelzijdigheid is ook het kenmerk van de activiteiten. Centraal staat het analyseren en controleren van financiële gegevens. Maar de accountant van nu en morgen gaat in de taakuitoefening als adviseur vele stappen verder.

Zijn/haar ondernemerszin en inzicht in bedrijfsbeleid geven de accountant een belangrijke rol in het beslissingsproces bij relaties rond investeringen, kredieten, fusies en administratieve ontwikkelingen - inclusief automatisering.

Moret & Limperg behoort tot de grote accountantskantoren van ons land. Zij heeft een hechte relatie met Moret Guddé Brinkman Belastingadviseurs. Het aantal vestigingen bedraagt ruim 35,

het aantal personeelsleden ruim 2.000. En door het lidmaatschap van Arthur Young International reiken de contacten tot ver buiten de grenzen.

Het is duidelijk dat je mogelijkheden bij zo'n sterke organisatie groot zijn. Je krijgt er alle gelegenheid je vaardigheden, ook dié op het managementvlak, te ontwikkelen. En dank zij de internationale banden kunnen Moret-mensen in staat worden gesteld deel te nemen aan cursussen in Europees verband.

Als **bedrijfseconoom** vind je bij Moret & Limperg dan ook het ideale klimaat voor de postdoctorale accountantsstudie. 'n Studie die hand in hand gaat met de praktijkgerichte interne opleiding. Geef een eerste signaal dat je ten aanzien van je toekomstmogelijkheden niet "eenkennig" bent.

Schrijf of bel: de heer L.D. van der Klis, Hoofd Personeelvoorziening Moret & Limperg Registeraccountants, Postbus 1407, 3000 BK Rotterdam, telefoon: 010-4072518.

Moret & Limperg

LID VAN ARTHUR YOUNG INTERNATIONAL

Accountancy bij Moret & Limperg...voor academici die in de praktijk willen slagen

Vestigingsplaatsen Moret & Limperg/Moret Guddé Brinkman: Alkmaar, Amersfoort, Amsterdam, Apeldoorn, Arnhem, Assen, Breda, Doetinchem, Dordrecht, Ede, Eindhoven, Emmen, Enschede, 's-Gravenhage, Groningen, Haarlem, Heerenveen, Heerlen, 's-Hertogenbosch, Hilversum, Hoofddorp, Leeuwarden, Maastricht, Middelburg, Naaldwijk, Nijmegen, Oss, Roermond, Rotterdam, Terneuzen, Tiel, Tilburg, Utrecht Venlo, Wormerveer (Zaanstad), Zwolle.

BULLETIN

Geneeskunde

Algemeen

Studenten Overleg Skillslab

Het Studenten Overleg Skillslab (SOS) houdt zich bezig met alle onderwerpen rond het vaardigheidsonderwijs. Momenteel bestaat het SOS voornamelijk uit tweedejaars studenten. Om goed voor de studentenbelangen op te kunnen komen is het van belang dat er meer studenten uit andere jaren bij komen. Iedereen is welkom op de eerstvolgende bijeenkomst van het SOS die zal plaatsvinden op woensdag 18 februari om 19.30 uur in kamer 0.108 (Randwijck).

Artsen tegen kernwapens

De eerstvolgende bijeenkomst van Artsen tegen Kernwapens (NVMP) zal plaatsvinden op maandag 16 februari om 20.00 uur in kamer 012 van het Jezuiten klooster. Zowel medewerkers als studenten van de medische faculteit zijn van harte welkom.

Onderwijs

Sluiting onderwijsbalie carnavalsweek

Gedurende de carnavalsweek, van maandag 2 maart tot en met vrijdag 7 maart, is de Onderwijsbalie gesloten.

Keuze-onderwijsprogramma's 3e jaar

De volgende vakgroepen bieden keuze-onderwijsprogramma's aan, die nog niet in de klappers keuze-onderwijs zijn opgenomen.

- Kindergeneeskunde/Klinische Geneetica/Neurologie: oriënterende stage: kinderneurologie. Coördinator J. Vles, Neurologie.
- Medische Ethiek en Wijsbegeerte: oriënterende stage: de vernieuwing van de geneeskunde in de 19e eeuw en de acceptatie van die innovaties in Nederland. Prof.dr. J. Jansen.
- Arbeidsgeneeskunde: wetenschapsstage: * opsporen van oorzaken van een verhoogd voorkomen van verhoogde levertest uitslagen in een grote industriële onderneming. G. Swaen. * expositie aan kwartshoudend stof en longkanker in de keramische industrie. J. Meijers.
- Kindergeneeskunde: wetenschapsstage: diverse studies (deels

Dienst Voorlichting

literatuurstudie, deels praktisch). J. Schrander.

- Medische Sociologie: wetenschapsstage: DP - zorg langdurig zieke patiënt. Dagelijkse fluctuaties in functioneren en klachteniveau van patiënten met reumatoïde artritis. L. de Witte.

- Neurologie: wetenschapsstage: het voorkomen van kinking, coiling en dissectie van de carotis interna in relatie tot het optreden van cerebrovasculaire stoornissen. J. Vles/J. Lodder.

De omschrijving van bovengenoemde keuze-blokken kunnen worden ingezien bij de informatiebalie van bureau Onderwijs, dagelijks van 11.30-12.30 uur.

Studiegroep medische ethiek en levensbeschouwing

Vanaf vrijdag 13 maart zal wekelijks op vrijdagden van 9.00 tot 11.00 uur een studiegroep over "Medische ethiek en levensbeschouwing" bijeenkomen onder leiding van prof.dr. Henk ten Have. Deze studiegroep zal een leerboek over medische ethiek bestuderen, waarbij vooral casuïstiek aan de orde komt, aangevuld met recente casus uit eigen land. Uitgangspunt vormt de vraag hoe een overwogen standpunt gevormd kan worden met betrekking tot hedendaagse ontwikkelingen in de gezondheidszorg. Deze ontwikkelingen zullen worden besproken tegen de achtergrond van christelijke, in het bijzonder katholieke visies op leven en gezondheid.

De studiegroep staat open voor iedere belangstellende. Voorkennis van ethiek en filosofie is niet vereist. Gebruikte literatuur: W.E. May: "Human existence, medicine and ethics. Reflections on human life". Franciscan Herald Press, Chicago 1977.

Tijd en plaats: vrijdag 13 maart 9.00 uur, kamer 109 Jezuitenklooster. Inlichtingen: Henk ten Have, Elisabethhuis, kamer 108, tst. 382 of tel. 636368.

Symposium Spelverruwing op de voetbalvelden

De planningsgroep van blok 2.4.7 "Presenteren en bewegen" organiseert op woensdag 25 februari van 14.00 tot 16.30 uur een symposium over spelverruwing op de voetbalvelden mede in relatie tot blessures.

Op deze middag zullen diverse sprekers, ieder vanuit hun invalshoek het probleem benaderen en daarna met elkaar en met studenten discussiëren. In het forum zitten J. Hogewoning, bondsbestuurslid van de KNVB, P. van Beek, arts bij de Nederlandse Sportfederatie, M. Koorneef, medewerker van het Min. van WVC en W. van Galen, socioloog bij het Instituut Sportgeneeskunde Limburg. Het geheel zal worden voorgezeten door J. Diederiks, voorzitter van de vakgroep Medische Sociologie.

Tijdens het symposium staan twee vragen centraal: Moeten de spelregels veranderd worden?; Is een voetbalbond wel in staat de spelregels te veranderen?

Het symposium is bedoeld voor tweede- en derdejaarsstudenten bewegingswetenschappen, maar ook andere geïnteresseerden zijn welkom.

Plaats: Jezuitenklooster kamer 1090. Contactpersoon: Ton Hamelers, Med. Sociologie, tst. 609/605.

Refereeravond vakgroep Verplegingswetenschap

Op woensdag 18 februari om 19.30 uur vindt in de collegezaal 1090 (J) een refereeravond van de vakgroep Verplegingswetenschap plaats.

De sprekers en onderwerpen van deze avond zijn:

- L. Hollands: "Evaluatie van de kwaliteit van diëtetiek, ergotherapie, logopedie en verpleegkunde" en
- mw. M. Senten: "Slapen in het ziekenhuis - een verpleegprobleem".

Studiegroep medische ethiek en levensbeschouwing

Voor informatie over deze studiegroep zie onder rubriek GENEESKUNDE - ONDERWIJS.

Rechtsgeleerdheid

Algemeen

Beste pleiter uit Maastricht

Dit jaar heeft de juridische faculteit maar liefst twee pleitteams ingezet voor de nationale voorrondes van de "International Law Moot Court Competitions". Het team dat zich had ingeschreven voor de Telders International Law Moot Court Competition heeft de primeur het eerste team te zijn dat zich in een nationale voorronde tegen het team uit Leiden heeft gemeten. Aan de Telders competition is in voorgaande jaren uitsluitend deelgenomen door een Leids team. Dit jaar echter heeft Maastricht zich aan Leiden gewaagd en gezorgd voor de nodige spanning in Leiden door een nationale voorronde noodzakelijk te maken.

Het Telders team dat zich op 26 januari tegen het Leidse Telders team heeft gemeten bestond uit 4 vierdejaars studenten van de juridische faculteit, te weten Adriana Alvarez, Yvonne Lemmens, Marcel Jungbauer en Wolf Mannens. Dit team werd op het nippertje tweede,

met een puntenverdeling van 161 1/3 voor Maastricht en 163 voor Leiden. Maastricht leverde, net als vorig jaar, de beste pleiter, in dit geval pleitster, Adriana Alvarez.

Op 14 februari volgt het andere Maastrichtse team dat zich heeft ingeschreven voor de nationale voorrondes van het Jessup International Law Moot Court Competition. Dit team pleit op een zaterdag in het Vredespaleis te Den Haag en doet een oproep aan de RL voor supporters.

Onderwijs

Voortgangstoets

Woensdag 18 februari 9.00 uur voortgangstoets:
- jaar 1 dagopleiding + jaar 1 avondopleiding: sporthal de Heeg.
- jaar 2 dagopleiding + jaar 3 avondopleiding: sporthal Daalhof.
- jaar 3 en 4 dagopleiding: sporthal de Geusselt.

Lezing

Op woensdag 18 februari om 14.00 uur spreekt dhr. Rebovsky over "Relaties EEG en Comecon" in de collegezaal.

Overzichtcollege en vragenuur

Dinsdag 24 februari 15.00 uur: Overzichtcollege en vragenuur micro-economie in de collegezaal.

Economie

Algemeen

Forum Regionaal economische politiek

Op zaterdag 12 februari wordt in de Sterzaal (voorheen zaal Bergmans), Bredestraat, van 15.30 tot 18.00 uur een forum georganiseerd met als thema "Regionaal economische politiek".

Voorafgaand aan de forumdiscussie zal door de heer P. Haane, werkzaam bij de Kamer van Koophandel, een inleiding worden verzorgd over de huidige stand van zaken en de toekomstverwachting m.b.t. de economische situatie in Limburg.

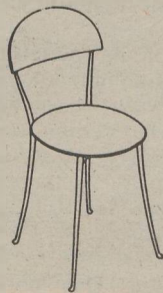
Het forum bestaat uit W. Paulis, Tweede Kamerlid voor het CDA, Th. Wöltgens, Tweede Kamerlid voor de PvdA, F. v.d. Heuvel, Steunpunt Vrouw en Werk Heerlen, en W. Gribbe, FNV. Als forumleider treedt op A. Geers (RL). Ter discussie zullen ongetwijfeld komen: het dreigende vertrek van veel bedrijven naar België, de ontgrindingen en de werkloosheid.

**ECONOMIE
GENEESKUNDE
GEZONDHEIDS-
WETENSCHAPPEN
RECHTEN...**

**DE BOEKEN
BIJ BERGMANS**

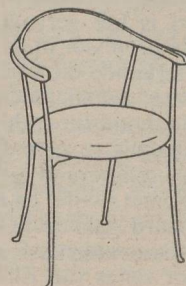
**BOEKHANDEL
Bergmans**

NIEUWSTRAAT 9, 6211 CR MAASTRICHT, TEL.: 210825

•Meubelen verlichting accessoires
stoffering • adviezen

Shaker Design
Akari Danese Driade Forest

Leo van der Veen
Boschstraat 50
6211 AX Maastricht
043-252279/216031

open dinsdag t/m zaterdag 10.00-18.00 uur
donderdag t/m 21.00 uur.

cultuur

Samengesteld door Lucia Geurts en Paul Pinxten

De Frisse Jongens dinsdag in de maastrichtse stadsschouwburg. (foto Clemens Rikken)

Frisse Jongens

Het theaterduo Bavo Galama en Titus Tiel Groenestege stelde ruim twee jaar geleden de theaterproductie 'Anton Huyg komt nooit meer thuis' voor. Daarmee werd een bijzondere stijl van theatermaken geïntroduceerd: fijnzinnige humor gekoppeld aan absurde logica. Jammergenoeg voor het Zuiden te fijnzinnig en absurd. Het programma trok slechts enkele belangstellenden naar de Maastrichtse schouwburg. Inmiddels werkte het tweetal voor de VPRO-radio, de NOS-schoontelevisie en is momenteel druk in de weer met VARA's nachtshow. Voordat de frisse jongens zich uitsluitend met televisie bezig gaan houden, sluiten ze hun tournee af met de nieuwste theater-

productie 'Ons Lowietje heeft een engel gezien'. In het vorige programma speelden zij twee vaders en twee zonen. In deze productie zet het tweetal drie duo's op de planken. In korte, tragi-komische sketches komen twee broers, twee buurmannen en een commissaris en zijn hulpje aan bod, die natuurlijk allen met elkaar te maken krijgen. Met een minimum aan middelen wordt theater gemaakt dat zich ophoudt op het middenveld tussen toneel en cabaret. Een dialoog als voorproefje: Louis tegen zijn tot engel gepromoveerde (net bij een motorongeluk omgekomen) broer: "Ga jij maar vast, ik neem de volgende engel wel die langs komt." Douwe: "Je kunt mij toch vertrouwen, ik ben je broer." Louis: "Nou...als je net zo vliegt als je motor rijdt..."

Louis: "Maar waarom moet ik dood?" Douwe: "Je staat boven aan de lijst en als je eenmaal op de lijst staat, kom je er nooit meer vanaf." Louis: "Het lijkt wel een boekenclub."

'Ons Lowietje heeft een engel gezien' is in de Maastrichtse Stadsschouwburg op dinsdag 17 februari.

Ursonate

"Fümms bö wö tää zää Uu, pögiff, kwii Ee. Oooooo0000000000000000, dll rrrrrr beeeee bö Fümms bö wö..."

Ademloos luisterde vorig jaar het publiek naar de bezwerende woordenstroom uit de keel van Jaap Blonk tijdens de Boulevard of Broken Dreams. Het 35 minuten durende klankgedicht 'Ursonate' van Kurt Schwitters lijkt een ware uitputtingslag. Gekleed in zwarte broek en rood jasje, spaarzaam aanvullende bewegingen makend, zeer duidelijk articulerend, laat een geconcentreerde Blonk dit in de jaren twintig geschreven dadaïstisch kunststuk herleven. Literatuur en muziek tegelijkertijd. De structuur van de Ursonate is afgeleid van de klassieke muziek: inleiding, largo, scherzo en presto. Het is meer dan een virtuoze waterval van aaneengesloten klanken en bezit intentie en diepgang. Blonk, die ook gespecialiseerd is in het vertolken van de gedichten van Lucebert, over zichzelf en de Ursonate: "Ik ben bezeten hiervan en ik doe er alles aan om ook het publiek in de ban van de Ursonate te krijgen. Ik heb het stuk lang bestudeerd en ken het compleet uit mijn hoofd. Hoewel ik het soms wel benauwd krijg als ik zie dat op de eerste rij mensen de tekst vanuit een boekje meelesen." Het 29 pagina's tellende klankgedicht is door Blonk ook op grammofoonplaat gezet. Kunst hoeft niet duur te zijn want Jaap Blonk geeft gratis een voorstelling van de Ursonate in het Theatercafé van de Maastrichtse Schouwburg op vrijdag 20 februari, 23.00 uur.

Fotogalerij Hasselt

De Fotogalerij van het Hasseltse Cultureel Centrum bestaat 10 jaar. Het jubileum wordt gevierd met een expositie van de fotograaf Danny Willems. Deze jonge Belg had al vroeg de smaak van het fotograferen te pakken. Zijn ouders werkten immers beide in een fotolaboratorium. Jarenlang heeft hij fotografie gecombineerd met reizen. Niet alleen in Europa, ook in Afghanistan en Noord-Afrika. Hij doorkruiste Amerika van New-York naar L.A. en hield zich in leven met verschillende baantjes, bijvoorbeeld barman of steward. Willems behoort tot de top van jonge Belgische fotografie. Hij maakte platenhoezen voor ondermeer T.C.Matic, The Scabs, De Kreuners en Raymond van het Groenewoud. Zijn geëxposeerde werk bestaat uit vrouwelijke naakt en zelfportretten. Hij wordt gefascineerd door het plastische van het lichaam, spieren, licht en schaduw, latex, touwen en maskers, levensgroot geprint in zwart-wit. In een beperkte oplage is een foto van

Willems gedrukt op luxe-papier en wordt de bezoeker aangeboden tegen een 'gunsttarief' van 200 Belgische franken.

Kobus

Frankie goes to Hollywood en Kobus gaat naar Appelscha. De vergelijking met Frankie gaat niet verder dan de variatie op de naam. Kobus gaat naar Appelscha maakt muziek die refereert aan punk en jaren zestig-muziek, met nadruk op melodie en samenzang. Zij hebben al twee elpees afgeleverd. 'Leave this world' en 'All smooth faces in a fantasy world'. Humor speelt een belangrijke rol bij KgnA gezien hun power-punk versie van 'Non, non rien n'a changé' waarmee het brave Franse tienerklubje The Poppeys ooit een hit scoorde. Kobus kan je klassificeren onder rock en lol. De Friezen zijn zaterdag 21 februari aan het werk in de Maastrichtse Kombi.

AGENDA

Stadsschouwburg Maastricht
De Verloedering, Cabaret Performance door Jaap Mulder, vrij 13 en za 14 febr. 23.00 uur, theatercafé.
Droomspel, toneelspel van A. Strindberg door Mannen van den Dam, za 14 febr. 20.00 uur.
Ons Lowietje heeft een engel gezien Cabaretgroep "Frisse Jongens", di 17 febr. 20.00 uur.
Scapino Ballet, vrij 20 febr. 19.00 uur.
Ursonate, klankgedicht van K. Schwitters, door J. Blok, vrij 20 febr. 23.00 uur.

Muziek

Intro, St. Maartenspoort 2
Caecilia consort, i.s.m. Ned. Impresariaat, zo 15 febr. 15.30 uur.

Terborgconcert, kasteel Terborg Schinnen
Fioretti Quartet, vrij 13 febr. 20.15 uur.

Tentoonstellingen

Galerie Wanda Reiff, Rechtstraat 43, Wim Claessen, schilderijen en werken op papier; Robine Clignett, schilderijen en objecten; Jan Knap, tekeningen. di t/m zo 13 tot 17 uur, van 14 febr. t/m 14 maart.

Stadsacademie, Kruisherengang 10a, wisselende tentoonstelling van studentenwerk.

Galerie FAH, Brusselsestraat 80, Arnold Gross, Hongaarse paradijzen, woe t/m za 13 tot 17 uur, tot 8 maart.

Stadsschouwburg Maastricht, Huib Rooymans (kleurenfoto's) ma 13 tot 16 uur, di t/m za 11 tot 16 uur en na 19.15 tijdens voorstellingen, t/m 25 febr.

Natuurhistorisch museum, De Bosquetplein 6-7. "De St. Pietersberg in oude prenten" (t/m 8 maart) en "Geen kruid tegen gewassen", ma t/m vrij 10 tot 12.30 en 13.30 tot 17 uur, zo 14 tot 17 uur, za gesloten, t/m 22 maart.

Gouvernementsgebouw, Hoge Weerd, "Gevonden in de maas", tentoonstelling van archeologische voorwerpen, ma t/m vr 9 tot 17 uur, t/m eind febr.

Films

Filmhuis Maastricht, Capucijnengang 3
Ein Virus kennt keine Moral, do 12 t/m wo 18 febr. 20.00 uur.
Mon Oncle d'Amérique, do 12 t/m wo 18 febr. 22.00 uur.

Cine-K, Bernardusstraat 13
'Ludwig', L. Visconti, do 12 t/m wo 18 febr. 20.00 uur
'Down by law', J. Jarmusch, do 12 t/m wo 18 febr. 22.00 uur.

Cinema Palace, Wijckerbrugstraat 1
Flodder, dag. om 18.30 en 21.15 uur, wo, za en zo ook om 16.00 uur.
The Mission, dag. om 19.00 en 21.00 uur, wo, za en zo ook om 15.30 uur.
Springen, dag. om 18.30 en 21.00 uur, wo, za en zo ook om 16.00 uur.

Mabi B.V., Kleine Gracht 24a
The Fly, D. Cronenberg. Dag. om 2.30-9.00 u, za, zo om 6.30-9.00 uur, wo alleen om 9.00 uur
De Speurtoezen, Walt Disney, za, zo, wo om 2.30 uur.
Top gun, Tony Scott, dag. om 2.30-9.00 uur, za,zo ook om 6.30 uur
Eddie Murphy Festival: Do, vrij om 2.30-8.30 uur "Best Defense", za, zo om 2.30-6.15-8.30 uur "Beverly Hills Cop". Ma. di, wo om 2.30-8.30 uur "Trading Places".
"Wise Guys", B. De Palma. dag. om 2.30-8.30 uur, za, zo ook om 6.15 uur.

Het eetcafé van Maastricht

Grolsch bier
 Menu naar keuze
 Dagschotel
 Uitstekende koude buffetten
 Vriendelijke prijzen

hoek St. Pieterstraat
 Dagelijks van 17.00 tot 02.00 uur
 Keuken van 17.30 tot 23.00 uur
 Telefoon 043-210158

Heeft u onze preitaart wel eens geproefd?

Gemaakt van verse prei, uien, spek en een romige saus.

Heerlijk als warm hapje bij de borrel of als voorgerecht.

Iedere dag voorradig.

Stationsstraat 5
 6221 BM Maastricht
 Tel. 214550

Open: zondag van 10.00-14.00 uur, maandag van 8.00-18.00 uur, dinsdags gesloten, overige werkdagen van 8.00-18.00 uur.

Desert Hearts

Lesbische liefde wordt in film vaak gekoppeld aan feministische strijd.

Met als gevolg dat buiten de eigen parochie de film moeilijk een breed publiek verwerft. Een gunstige uitzondering is het debuut van Donna Deitch 'Desert Hearts'. Deitch heeft de film, die gebaseerd is op een roman van Jane Rule, geproduceerd en geregisseerd. De film beleefde de première tijdens het vorig jaar gehouden 'Gay & Lesbian' filmfestival en rouleert momenteel in de filmhuizen. Van 19 tot en met 25 februari is het verhaal van de vrouwelijke professor in de Engelse taal en letterkunde die valt voor de charmes van de stiefdochter van haar pensionhoudster in het Maastrichtse Filmhuis te zien. De jaren vijftig zijn schitterend gefotografeerd en de met twijfel en onzekerheden gepaard gaande liefdesperielen worden muzikaal geaccentueerd door songs van Ella Fitzgerald, Gene Vincent en Johnny Cash.

Observant
 Star
 Een v
 onder
 Westd
 tegen
 Frakti
 verfin
 dens
 premie
 het no
 tie era
 voork
 sputter
 lobrigi
 midere
 de hor
 ding: d
 in de f
 een gr
 consur
 in het
 de art
 het cr
 desonc
 ketene
 haar p
 te lic
 geen st
 de bet
 film o
 van m
 waren
 aktivit
 Marga
 bieirr
 Duitse
 mere
 aanpak
 terrori
 20.30
 toond
 kel.

Sph
 De Spl
 tricht
 niet, v
 Gechie
 Limbu
 nisatie
 om ste
 om de
 stad te
 verzan
 van he
 menne
 bij de
 que en
 tein he
 bestuur
 maken
 plan o
 stuur c
 Rolduc
 gisch n
 dermee
 genom
 daardo
 het ge
 tricht
 voor h
 voor M
 groep
 weging
 vaag er
 nog na
 lijk zo
 werkgr
 risch
 waarin
 collecti
 en ver
 strieën
 bracht
 volwa
 werkpl
 meer o
 groep
 betuige
 van de
 ven na
 2725. 6

Gale
 Nogal v
 druk v
 een n
 Wanda
 vanaf 1

Stammheim

Een van de meest controversiële onderwerpen uit de na-oorlogse Westduitse geschiedenis, het proces tegen de leiders van de Rote Armee Fraktion, is door Reinhard Hauff verfilmd. Toen 'Stammheim' tijdens het Berlijnse filmfestival in première ging was dit aanleiding tot het nodige tumult en moest de politie eraan te pas komen om rellen te voorkomen. Ondanks het tegen-sputteren van onder meer Gina Lollobrigida liet de jury zich niet intimideren en bekroonde de film met de hoogste Duitse filmonderscheiding: de Gouden Beer. Hauff tracht in de film een beeld te schetsen van een groep die zich verzette tegen de consumptiemaatschappij, mislukte in het slaan van een brug naar wat de arbeidersklasse heet, faalde in het creëren van een alternatief en desondanks een revolutie wilde ontketenen, zonder de kans te krijgen haar politieke motieven terdege toe te lichten. 'Stammheim' neemt geen standpunt in, veroordeelt noch de beul noch het slachtoffer. Een film over de justitiële behandeling van mensen, die verantwoordelijk waren voor een reeks terroristische activiteiten. 'Stammheim' is naast Margarethe von Trotta's 'Die bleierne Zeit' een van de weinige Duitse films die de kijker een ruimere blik gunt op de discutabele aanpak door de Duitse staat van terroristen. Zondag 15 februari, 20.30 uur, wordt 'Stammheim' vertoond in het Sittardse Theater Sirkel.

Sphinx-collectie

De Sphinx-collectie dreigt uit Maastricht te verdwijnen en dat mag niet, vindt de Stichting Werkgroep Geschiedenis Arbeidersbeweging Limburg. Zij heeft een veertig organisaties en personen aangeschreven om steun te betuigen aan haar actie om de aardewerkcollectie voor de stad te behouden. De vrij curieze verzameling is een weerspiegeling van het werk van duizenden "pottennekes" die geploeterd hebben bij de industrieën Sphinx, Céramique en Mosa. Sphinxdirecteur Kaptein heeft allang bij het gemeentebestuur aangedrongen om plaats te maken voor de collectie. Nu ligt een plan op tafel van het provinciebestuur om van het mijnmuseum in Rolduc een industrieel-archeologisch museum te maken, waarin ondermeer ook de Sphinxcollectie opgenomen moet worden. Wellicht daardoor wakker geschud, is nu ook het gemeentebestuur van Maastricht met voorstellen gekomen voor het behoud van de collectie voor Maastricht. Maar de werkgroep Geschiedenis Arbeidersbeweging Limburg vindt de plannen te vaag en is bang dat de collectie alsnog naar Rolduc verdwijnt. Eigenlijk zou Maastricht, volgens de werkgroep, een eigen sociaal-historisch museum moeten krijgen, waarin naast de Sphinx-collectie, de collectie Rust (glas- en aardewerk) en verzamelingen van ander industrieën, zoals de KNP ondergebracht zouden moeten worden. Een volwaardig museum compleet met werkplaats en studiecentrum. Wie meer over de ideeën van de werkgroep wil weten en/of adhesie wil betuigen aan de actie tot behoud van de Sphinxcollectie, kan schrijven naar Stichting GAI, Postbus 2725, 6201 JA Maastricht.

Galleries

Nogal wat Maastrichtse galleries zijn druk bezig met de inrichting van een nieuwe tentoonstelling. Bij Wanda Reiff in de Rechtstraat zijn vanaf 14 februari tekeningen te zien

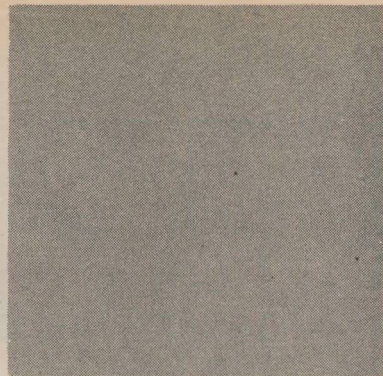
van Jan Knap, schilderijen en werk op papier van Wim Claessen en objecten, schilderijen en werken op papier van Robine Clignett. De opening is zaterdag 14 februari om 17 uur.

Zondag 15 februari wordt de installatie 'Selfish People' van Els ter Horst in de Perroengalerie, boven café De Perroen aan het Vrijthof, geopend. De installatie toont een mengsel van beelden die Els Ter Horst overhield aan haar vele reizen en bestaat ondermeer uit geramten, constructies, black boxes. Ze wordt omschreven als "een wezenloos decor, een sfeeraanduiding". Ook het buitenterras van de Perroengalerie zal deel uit maken van 'Selfish People'.

Boekillustraties, tekeningen en aquarellen van Angela de Vrede (werkt onder meer voor de Volkskrant) zijn vanaf 21 februari te zien in Boekhandel De Tribune. Om 17.00 uur wordt de tentoonstelling van de begaafde illustratrice geopend. Uiteraard onder het genot van een drankje. Voor sommigen het enige argument om openingen van tentoonstellingen bij te wonen.

Er was...

Een sprookjestitel voor een tentoonstelling met werk van kunstprinsen, zoals Lucebert, Lucassen, Ger van Elk en Ad Gerritsen. Maar sprookjes zijn verdichtels. De werkelijkheid valt tegen. Er was eens... er is niets. Dat is de impressie van de tentoonstelling die Studium Generale heeft ingericht in de gangen van de Universiteitsbibliotheek in het Bonnenfantenklooster. Drie handen vol schilderijen, die in de afgelopen tijd zijn aangekocht door het Rijk. De directeur van de Rijksdienst Beeldende Kunst noemt de aankopen: "Toonaangevende kunst van het heden". Als je selectie in het Bonnenfantenklooster ziet, kun je je alleen maar zorgen maken. Of de beeldende kunst van nu stelt niets voor, of de aankopers bij het Rijk hebben geen kijk op kunst. Het is een beeld van verschraving. Misschien komt het door het thema van de tentoonstelling. De schilderijen "citeren uit of verwijzen naar stijlen, vormen en ideeën uit de cultuurgeschiedenis", aldus de aankondiging in de folder van Studium Generale. Die moet je wel gelezen hebben om dat thema te kunnen ontdekken. Behalve de inhoud is ook de vormgeving van de expositie schraal. De schilderijen hangen wat per ongeluk aan slecht verlichte muren, bij de meeste hangt een kaartje met naam kunstenaar, titel en gebruikte techniek. En dat is het. Een serie van drie schilderijen van Ad Gerritsen ("Zinnen en zinnebeelden") is verdeeld over twee muren. Slechts bij een van de drie schilderijen hangt een kaartje. De eenheid, die Gerritsen toch wel bedoeld zal hebben is weg, de duidelijkheid voor de kijker ook. De vitrines in de wanden zijn leeg. Waarom zijn ze niet benut voor documentatie over de werken, de kunstenaars, het aankoopbeleid etcetera? Nu is er alleen een serie lichtbeelden van een gesprek tussen kunstenaar Lucassen en kunsthistoricus Tom Lenders: Lucassen en face, Lenders en profile, Lucassen ernstig, Lenders fronsend en ga zo maar door. Niet het toppunt van educatie. Een slechte zaak voor een Studium Generale productie. Peter Verberne en Jacques Reiners van SG blijken ook niet zo onder de indruk van de tentoonstelling. "Maar ja, ze is door de rijksoverheid samengesteld en wij hebben daar geen inbreng in." Hebben jullie dan niet van tevoren gekeken wat je in huis haalde? "Nee. De namen van de kunstenaars leken veel belovend

en het thema paste goed in ons programma. Er is trouwens wel een catalogus bij. Dat leek ons met de dia-serie wel voldoende." Waar is die catalogus dan? "Die was voor zeventig verkrijgbaar bij de portier. Maar op last van Civiele Zaken hebben we de verkoop moeten stoppen. Een portier mag niets ver-

kopen. Zelf hebben we geen tijd om daar de hele dag te gaan zitten. Mensen kunnen er natuurlijk wel hier (Oud Gouvernement) een komen halen." Maar dat staat nergens aangekondigd. "O, ja, we kunnen misschien wel een briefje ophangen." Ook de creativiteit en visie van de organisatoren blijkt een sprookje. "Er was, er is..." is nog tot en met zaterdag 21 februari te zien in het Bonnenfantenklooster.

Randwijck

In februari/maart exposeert Ernst Roelofs in het faculteitsgebouw op

Randwijck foto's uit de serie "Schaduw en Lichtafdrucken". Ernst studeert filosofie van de verplegingswetenschappen en werkt als free-lance fotograaf voornamelijk bij het vrouwenblad 'Intiem'. Hij begon met het fotograferen van hemellichamen als registratie bij zijn hobby astronomie. Later behaalde hij zijn vakdiploma's. Vanaf 1984 legde hij zich toe op het vastleggen van licht, vooral zonlicht, en schaduwen, die door standpuntbepaling en isolatie vervreemden. De tentoonstelling is tijdens werkdagen te zien tussen 8 en 22 uur.

Uit de serie "Schaduw en Lichtafdrucken" van Ernst Roelofs, te zien op Randwijck.

CONDOOMS BESTELLEN ZONDER BLIKKEN OF BLOZEN

Veel mensen vinden het niet prettig om in de winkel condooms te kopen. Dat hoeft ook niet, want condooms kunt u gewoon per post bestellen. Maar neem dan wel de vertrouwde kwaliteit van de NVSH. Want daar kunt u van op aan.

	Bestelnr	Prijs per 12 stuks	Prijs per 36 stuks
CONCEP GROEN Droog condoom met ronde tap	107 T	f 11,-	f 29,80
CONCEP GEEL Met glymmiddel en ronde tap	105 T	f 13,-	f 34,80
CONCEP PAARS Met glymmiddel en zaadreservoir, voorgevormd	106 T	f 14,90	f 39,80
CONCEP M Met zaaddodend glymmiddel en reservoir, voorgevormd	108 T	f 16,25	f 43,40
SAFE SEX Versterkt condoom voor robuust gebruik, met glymmiddel en reservoir	109 T	f 21,60	f 58,30
CONCEP FUN Met glymmiddel en reservoir en ribbels voor extra plezier	114 T	f 17,15	f 46,55
TUTTI FRUTTI Condoom met een smaakje, voorgevormd en met reservoir	111 T	f 2,- per stuk	

VERTROUWDE CONDOOMS VAN DE NVSH

Bestel nú! Door storting op postbanknr. 1505030, t.n.v. CMD, Den Haag. Of stuur een ingevulde eurocheque of betaalkaart naar NVSH, Postbus 64, 2501 CB Den Haag. Vermeld duidelijk bestelnummers en aantallen. Uw bestelling wordt toegezonden in een neutrale verpakking. Minimum-afname t.w.v. f 15,-. Tot 31 december 1986 betaalt u geen verzendkosten. De genoemde middelen zijn eveneens verkrijgbaar bij de NVSH-afdelingen en de consultatiebureaus van de Rutgershuizen.

Maastricht tegen Apartheid

De rijksuniversiteit Limburg heeft als een der hoofdsprekers bij haar lustrumcongres "Universteit en maatschappelijke ontwikkeling" de president commissaris van Shell, Dr. G.A. Wagner uitgenodigd. Het was dezelfde R.L. die als hoofdspreker van haar negende verjaardag op 11 januari 1985 de bekende anti-Apartheidsstrijder Dr. Beyers Naudé gevraagd had te spreken. Helaas kon hij toen niet komen. Shell is door haar investeringen en activiteiten in Zuid-Afrika een van de belangrijkste steunpilaren van het Apartheidsregime. Dr. Wagner is daar op aandeelhoudersvergaderingen van Shell vaak persoonlijk op aangesproken. Maastricht tegen Apartheid is verontwaardigd over het feit dat de Limburgse Universiteit, nog wel bij dit thema, deze beschermheer van de Apartheid uitnodigt en acht dit bovendien een belediging aan het adres van de wereldwijde strijd tegen Apartheid én van Dr. Beyers Naudé. Nadere informatie te verkrijgen bij Antoon van den Heuvel en Pim Ligtoet.

Maastricht Tegen Apartheid
Cortenstraat 4
Tel. 213841

Sagittarius

Het was een koude, regenachtige vrijdagavond. Wij zaten in Charlemagne op het Onze Lieve Vrouweplein (hoe het daar was kunnen wij U niet vertellen, want dan krijgen we een competentieconflict met een vakkbroeder) achter een Beerenburg te overleggen waar we zouden gaan eten. Wij moeten U teleurstellen: onze keus werd niet bepaald in een diepgravende discussie over de reputaties en specifieke kwaliteiten van de diverse Maastrichtse koks en keukens. We wilden in dat pokkenweer gewoon niet verder lopen dan noodzakelijk. Geheel zonder verwachtingen of vooroordelen sloegen we dus de hoek om naar de achterkant van de Comedie, waar we Sagittarius binnen gingen, een eettegelegenheid die zichzelf toot met het etiket "seafood & grill". We hadden de zaak al eens van buitenaf bekeken, maar er nog nooit gegeten. De sfeer bleek in een oogopslag bedoeld als chique: damast, gedempt licht, beschaafd muziekje, en een ober in pinguin-outfit, zij het dan met daaroverheen, kennelijk in een poging tot ongedwongenheid, een wit voorschot. Dat was echter zo verdacht schoon, dat het waarschijnlijk nooit een keuken van binnen gezien had.

In die sfeer paste ook dat de kaart in het Frans was (maar vanwaar dan dat etiket? Mais oui, le siefot, monsieur!) Die kaart was best aardig: enkele vleesgerechten, maar vooral vis- en aanverwante gerechten, waaronder een paar die je elders niet gauw zult vinden. Het probleem was alleen, dat toen Elies de rode poot bestelde, die er niet bleek te zijn. Maar goed, de tweede keus was er wel.

Die tweede keus was een spies lamsvlees. Die was op zichzelf prima. Nico koos voor een Victoriabaars, volgens de kaart afkomstig uit Kenia. Ook goed, maar niet bijzonder, al moeten we daar bij zeggen dat geen van ons ooit eerder een baars met Keniaans pasoor genuttigd had, en we dus ook niet weten hoe zoiets hoort te smaken. Ons probleem was echter vooral dat we weer in de nouvelle cuisine verzeild waren. Naast de zeker niet overdreven omvangrijke vlees- of viscomponent kregen we wel zes kubieke centimeter gratin en drie dunne boontjes voorgezet. Daar komen wij de avond niet mee door. Natuurlijk hadden we slechts een hoofdgerecht genomen, maar wij vinden dat je aan een hoofdgerecht in principe genoeg moet hebben. Dat geldt zeker, als zo'n hoofdgerecht je tenminste dertig gulden kost. Zo'n prijs kan in een restaurant van deze categorie, mits daarvoor dan topkwaliteit en behoorlijke hoeveelheden geboden worden. In dit geval was het zonder meer onredelijk. De prijzen van de bijkomende bestellingen waren zelfs ronduit schandalig: vijf gulden voor een glaasje jus, een tientje voor een kinderijsje (zonder slagroom). Kortom, bij het verlaten van Sagittarius voelden we ons getild en hongerig. Op weg naar huis hebben we nog maar een patatje opgehaald.

Nico Verheij Elies Steyger

Portierom

Bommelding

"Meneer, als U de haak neerlegt, gaat de bom af", zei de stem aan de andere kant toen de portier van Randwyck vrijdagmiddag om kwart voor één de telefoon opnam. De portier nam een ander toestel en belde de veiligheidsfunctionaris op, die hem aanraaide het zekere voor

het onzekere te nemen. Het ontruimingsalarm werd dus in werking gesteld. Op de eerste en tweede verdieping begon de sirene te loeien, op de derde verdieping bleef het stil. Het kostte veel overredingskracht om iedereen naar buiten te krijgen. Na een half uur was het toch zo ver-

Politie en brandweer zochten wat ze konden, maar er was geen bom te vinden. Om drie uur kon iedereen die nog niet naar huis was weer aan het werk. Op de derde verdieping is de alarminstallatie inmiddels hersteld.

DIALECT

Toen de eerste (na de oorlog) Limburger al weer meer dan twintig jaar geleden opstond om een universiteit voor zijn provincie te eisen, werd hij op zijn wenken bediend. Het bestuur van de Winand Rouckensstichting, die actief is op volkskundig terrein met een museum en een instituut (beide gevestigd te Limbricht), kwam op het idee de Narren Universiteit Limburg op te richten, die een maal per jaar vlak voor carnaval haar dies natalis viert. Gisteren gebeurde dat voor de 22ste (= 2 x 11de) keer. Groot feest dus in het Staargebouw. Kaartverkoop is er niet bij: alleen donateurs van de stichting zijn welkom en dat zijn er zoveel dat er gelooft moet worden om het beperkt aantal plaatsen.

bericht uit Maastricht

De wetenschap die aan de NUL beoefend wordt is niet grensverleggend, eerder grensbepkend. Als ik bel voor een kaartje moet ik omstandig uitleggen waarom ik geen dialect spreek, maar het wel goed kan verstaan. Pas als ik uitleg dat een van de beste Limburgse dialectologen mijn buurjongetje was, is de machtige kaarten-distributeur overtuigd. Ik mag een kaartje komen halen bij Fons Neu, wiens naam ik tijdens de zitting nog vaak

zal horen en die terloops wordt aangeduid als het "Orakel van Plenkershoven". Er is de hele avond geen woord Hollenjs bij. Daarom wordt een van de gasten op de eerste rij meewarig toegesproken: de scheidende voorzitter van de RUL zonder U, die maar de helft kan verstaan. Voor het overige zijn er weinig universitaire bekenden te ontdekken: de voorzitter, de rector en de praeses van de senaat van de NUL, Wynand Wijnen. En als speciale gast is de rector van het Limburgs Universitair Centrum, professor Verhaegen aanwezig, die als doctor humoris causa terug naar Hasselt gaat. Is de NUL leuk? Voor de meeste aanwezigen wel. Er wordt veel gelachen, weinig geschaterd en het gehalte van de voordrachtjes mag er zijn. Het meeste zweeft ergens tussen spitsvondigheden en buutterednerij. Het voordeel is dat je niet veel bier nodig hebt om de grappen te kunnen waarderen. De verhalen gaan vaak over de ontmoeting van een Limburger met een min of meer 'sjtomme' Hollenjer. Een gunstige uitzondering: een liedje in het dialect van Horst, dat Wynand Wijnen (en mij) vertrouwd is. Weemoed over het verloren gaan van de sfeer van je dorp, eindelijk eens gebracht door iemand die er de onvermijdelijkheid van inziet. Je verliest iets, je krijgt er iets terug en je kunt je ermee verzoenen. Ik zal er geen dialect door gaan spreken, maar ik hoop dat mijn oude buurjongetje eindelijk zijn subsidie krijgt voor het woordenboek van de Limburgse dialecten.

Jacques Herraets

Roman

Gefascineerd luisteren we naar het verhaal over de vermeend nieuwgevonden Dode-Zee-rollen. De spreekster vertelt gloedvol: "Afin, Godin zeide, 'Er zij licht', en God nam een zwavelstokje en stak daarmee het uitspansel aan. 'Goed zo,' zei Godin, 'maar als we dit nog een keer doen moet het iets zachter, niet met zo'n Grote Klap.' God liep wat morrend naar buiten. Hij knipperde met zijn ogen tegen het felle licht en zocht op de tast naar z'n houten bankje. Eenmaal gezeten zuchtte hij eens diep, en riep onvast 'Godin?'

Godin kwam met tegenzin naar buiten: 'Wat is er nu weer?' God antwoordde dat hij wist dat ze het er al vaker over hadden gehad, en misschien werd ze weer boos, maar, eh, eh... mocht hij nou écht geen huisdier? Al was het maar één nieuw schepseltje, dat hij een beetje kon aaien, hij zou er écht lief voor wezen, écht waar. Godin keek strak voor zich uit. God smeekte nog wat meer: hij zou 't allemaal van zijn eigen zakgeld doen. En kennelijk was Godin het toen zat, want ze zei 'Jeemineetje, dat gedram van jou! Goed dan! Jij je huisdier! Maar dénk eraan jochie: je moet er helemaal zélf voor zorgen, en geen gerotzooi hier in huis, dat moet maar op een of ander obscuur planeetje, en ik heb ook geen tijd om iets voor je te verzinnen, je moet het allemaal zelf scheppen, baasje. En kom alsjeblieft niet naar me toe als het mis gaat, als de zaak vies wordt, het is allemaal jouw eigen verantwoordelijkheid, knaapje!'

God draaide een beetje verlegen heen en weer, maar eigenlijk kende hij de hele tirade van Godin allang, dus toen ze uitgesproken was kreet hij 'Halleluja!' en snelde heen om een planeetje klaar te maken voor bewoning. Een week later was het zover; met zijn beperkte creatieve vermogens was God niet in staat om een huisdier te creëren dat zijn evenbeeld evenaarde, en dus... "Hee zeg!" interrumpeert de heer Gezangkapellekens met wie ik naar deze Schriftlezing ben getogen. "dit rickt verdikkie naar blasfemie. Weet U wel zeker dat dit een zeventuizend jaar oud verhaal is?" "Welzeker!" antwoordt de vrouw die mij opeens meer een waarzegster dan een priesteres lijkt. "ik heb toch zeker zélf die rollen gevonden?" "Jaja," meld ik, "Joseph Smith vond in de vorige eeuw ook een gouden boekje in een boomgaard in de staat New York, en de Engel Mormon hielp hem de mysteriën uit het Hervormd Egyptisch te vertalen, vertel mij niks, die Mormonen hebben het me zelf nog bezworen, en me bovendien ook op het hart gedrukt dat de Amerikaanse Indianen een verloren Joodse stam zijn, vertel me nog wat nieuws!"

"Juist! Vertel nog wat nieuws!" staat Gezangkapellekens me bij. "Nou goed dan," zegt het vrouwtje. "willen jullie weten van de zondeval? Dat God die appels allemaal zelf nodig had om precies zeventien potten appelmoes vol te krijgen? Of van dat verhaal dat God vergat Methusalem te laten sterven omdat-ie van Godin de ramen moest lappen? Of hoe-die de aarde bijna liet verzuipen toen-ie toch liever een aquarium had? En dat-ie de föhn van Godin heeft laten smelten bij het droogblazen erna?" "Weet je nog wat pikante details over Eva?" smeken wij.

Eva